

หลักสูตรสังคมวิทยาและมานุษยวิทยามหาบัณฑิต
สาขาวิชามานุษยวิทยา

(หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2563)

คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

รายละเอียดของหลักสูตร
หลักสูตรสังคมวิทยาและมานุษยวิทยามหาบัณฑิต
สาขาวิชามานุษยวิทยา
(หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2563)

ชื่อสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
วิทยาเขต/คณะ/ภาควิชา ศูนย์ท่าพระจันทร์ คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา

หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. รหัสและชื่อหลักสูตร

รหัสหลักสูตร 25430051101476

ชื่อหลักสูตร

ภาษาไทย หลักสูตรสังคมวิทยาและมานุษยวิทยามหาบัณฑิต สาขาวิชามานุษยวิทยา

ภาษาอังกฤษ Master of Arts Program in Anthropology

2. ชื่อปริญญาและสาขาวิชา

ภาษาไทย ชื่อเต็ม สังคมวิทยาและมานุษยวิทยามหาบัณฑิต (มานุษยวิทยา)

ชื่อย่อ สม.ม. (มานุษยวิทยา)

ภาษาอังกฤษ ชื่อเต็ม Master of Arts (Anthropology)

ชื่อย่อ M.A. (Anthropology)

3. วิชาเอก

ไม่มี

4. จำนวนหน่วยกิตที่เรียนตลอดหลักสูตร

ไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต

5. รูปแบบของหลักสูตร

5.1 รูปแบบ หลักสูตรระดับปริญญาโท ระยะเวลาศึกษา 2 ปีครึ่ง

5.2 ภาษาที่ใช้ หลักสูตรจัดการศึกษาเป็นภาษาไทย

5.3 การรับเข้าศึกษา รับนักศึกษาไทยเป็นหลักและนักศึกษาต่างชาติที่ใช้ภาษาไทยได้เป็นอย่างดี

5.4 ความร่วมมือกับสถาบันอื่น เป็นหลักสูตรของสถาบันโดยเฉพาะที่จัดการเรียนการสอนโดยตรง

5.5 การให้ปริญญาแก่ผู้สำเร็จการศึกษา ให้ปริญญาเพียงสาขาวิชาเดียว

6. สถานภาพของหลักสูตรและการพิจารณาอนุมัติ/เห็นชอบหลักสูตร

หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2563 ปรับปรุงจากหลักสูตรสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยมหาดไทย สาขาวิชามานุษยวิทยา พ.ศ. 2557 กำหนดเปิดสอนใน ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2563

ได้พิจารณากลับกรองโดยคณะกรรมการนโยบายวิชาการ

ในการประชุมครั้งที่ 1/2563 เมื่อวันที่ 22 เดือนมกราคม พ.ศ. 2563

ได้รับอนุมัติ/เห็นชอบหลักสูตรจากสภามหาวิทยาลัย

ในการประชุมครั้งที่ 2/2563 เมื่อวันที่ 24 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2563

7. ความพร้อมในการเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐาน

หลักสูตรมีความพร้อมเผยแพร่คุณภาพและมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ พ.ศ.2552 ในปีการศึกษา 2565

8. อาชีพที่สามารถประกอบได้หลังจบการศึกษา

มหาวิทยาลัยทางมานุษยวิทยา มีความรู้ความสามารถในการทำความเข้าใจปรากฏการณ์ทางสังคม วัฒนธรรม และชาติพันธุ์ ที่มีความเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ทั้งสามารถวิเคราะห์ถึงความเชื่อมโยงของ ปัจจัยต่างๆ อย่างชัดเจนและเป็นระบบ สามารถเข้าทำงานทั้งในภาครัฐและเอกชนได้อย่างกว้างขวาง ในฐานะนักวิจัย นักพัฒนา ครู อาจารย์ และงานทางด้านวัฒนธรรม และสื่อมวลชน รวมถึงประกอบอาชีพ อิสระ

9. เลขประจำตัวประชาชน ตำแหน่งทางวิชาการ ชื่อ นามสกุล และคุณวุฒิการศึกษาของอาจารย์
ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

เลขประจำตัว บัตรประชาชน	ตำแหน่งทาง วิชาการ	ชื่อ -สกุล	คุณวุฒิการศึกษา/สถาบัน/ปีการศึกษาที่จบ
	ศาสตราจารย์ ดร.	เสมอชัย พูลสุวรรณ	- Ph.D. (Physical Anthropology), University of Michigan, Ann Arbor, U.S.A. (2534) - M.A. (Physical Anthropology), University of Michigan, Ann Arbor, U.S.A. (2530) - วท.บ. (เกษตรศาสตร์) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (2523)
	รองศาสตราจารย์ ดร.	ยุกติ มุกดาวิจิตร	- Ph.D. (Anthropology), University of Wisconsin-Madison, U.S.A. (2550) - M.A. (Anthropology), University of Wisconsin-Madison, U.S.A. (2543) - สม.ม. (มานุษยวิทยา) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2538) - ศ.บ. (เศรษฐศาสตร์) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2533)
	รองศาสตราจารย์ ดร.	อนุสรณ์ อุณโณ	- Ph.D. (Anthropology), University of Washington, U.S.A. (2553) - M.A. (Anthropology), University of Washington, U.S.A. (2551) - สม.ม. (มานุษยวิทยา) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2540) - อ.ม. (วรรณคดีเปรียบเทียบ) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2539) - อ.บ. (ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยศิลปากร (2536)

10. สถานที่จัดการเรียนการสอน

10.1 สถานที่: โครงการบัณฑิตศึกษา คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา อาคารอเนกประสงค์ 3 ชั้น 3 และคณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา (อาคารคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ชั้น 4) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ท่าพระจันทร์

10.2 อุปกรณ์การสอน: โครงการบัณฑิตศึกษา คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มีอุปกรณ์การเรียนการสอน ได้แก่ ห้องอ่านหนังสือที่มีหนังสือ ตำรา วารสาร วิทยานิพนธ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่เรียน ห้องปฏิบัติการวิจัย (คอมพิวเตอร์) ไว้ให้บริการแก่นักศึกษา ตลอดจนมีสื่อทัศนูปกรณ์ต่างๆ เช่น เครื่องขยายเสียง เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ เครื่องฉาย ภาพนิ่ง เครื่องฉายวีดิทัศน์ และเครื่อง LCD เป็นต้น

11. สถานการณ์ภายนอกหรือการพัฒนาที่จำเป็นต้องนำมาพิจารณาในการวางแผนหลักสูตร

11.1 สถานการณ์หรือการพัฒนาทางเศรษฐกิจ

ปัจจุบันเกิดการขยายตัวของศึกษาระดับปริญญาตรี และความต้องการนักวิชาการและนักวิจัย ที่ส่งผลให้ผู้ต้องการศึกษาต่อในระดับสูงกว่าระดับปริญญาตรีอย่างต่อเนื่อง คณะจึงเปิดหลักสูตรสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ สาขาวิชามานุษยวิทยาที่เป็นหลักสูตรโครงการปกติ เรียนเต็มเวลาในวันและเวลาราชการ เน้นการเรียนการสอนในเชิงวิชาการ เพื่อให้ให้นักศึกษาได้ศึกษาหาความรู้และ

ใช้ทรัพยากรของคณะและมหาวิทยาลัยได้อย่างเต็มที่ ในขณะที่เดียวกัน การขยายตัวของความสัมพันธ์ เชื่อมต่อกันในระดับนานาชาติ ทั้งในโลกสากลและในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ส่งผลให้ทิศทางการศึกษาจำเป็นต้องปรับตัวเพื่อให้เท่าทันการเชื่อมต่อและพัฒนาการใหม่ๆ ของสังคมโลกและภูมิภาค ตลอดจนเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันทางวิชาการกับโลกวิชาการสากลและในภูมิภาค

11.2 สถานการณ์หรือการพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรม

ความเปลี่ยนแปลงทางสังคม การเมือง เศรษฐกิจ และเทคโนโลยี ทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ ส่งผลต่อความเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยอย่างรวดเร็ว จึงมีความ จำเป็นที่จะต้องพัฒนาความรู้ทางสังคมศาสตร์สาขามานุษยวิทยาให้เท่าทันความเปลี่ยนแปลงเหล่านั้น นอกเหนือจากประเด็นวิจัยทางด้านสังคมและวัฒนธรรมในมิติต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นเศรษฐกิจ การเมือง ศาสนา สิ่งแวดล้อมแล้ว ยังมีมิติด้านการเคลื่อนย้ายผู้คน เทคโนโลยีดิจิทัล และการก้าวข้ามศาสตร์ ระหว่างมานุษยวิทยากับสาขาวิชาอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นการแพทย์ โบราณคดี มานุษยวิทยากายภาพ ภาษา หรือแม้แต่กฎหมาย ยิ่งไปกว่านั้น จากความตื่นตัวในการศึกษาและอนุรักษ์มรดกวัฒนธรรมระดับชาติและ ระดับนานาชาติ ทำให้คณะเล็งเห็นถึงแนวโน้มของความสนใจศึกษาเน้นหนักในประเด็นมรดกวัฒนธรรม มากยิ่งขึ้น

12. ผลกระทบจาก ข้อ 11.1 และ 11.2 ต่อการพัฒนาหลักสูตรและความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบัน

12.1 การพัฒนาหลักสูตร

เน้นและสนับสนุนให้นักศึกษาค้นคว้าหาความรู้ในเรื่องที่ตนเองมีความสนใจอย่างเต็มที่ นักศึกษามานุษยวิทยาจะได้รับการฝึกฝนให้เป็นผู้ที่คิดเป็น มองเห็นความเชื่อมโยงระหว่างปัจจัยต่างๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับมนุษย์ สามารถอธิบายความเชื่อมโยงนั้นอย่างมีเหตุผล มีหลักฐานรองรับ ตลอดจนสามารถวิพากษ์และเสนอความคิดของตนเองได้อย่างครอบคลุมและชัดเจน รวมทั้งสามารถ นำไปประยุกต์ใช้ในสาขาอาชีพและสาขาวิชาต่างๆ ได้อย่างกว้างขวาง นอกจากนี้ การพัฒนาหลักสูตร ยังมีเนื้อหาที่มีทิศทางสอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของสังคมและแนวโน้มทางวิชาการใหม่ๆ ทั้งในระดับ โลกและระดับภูมิภาค

ในแง่ของการพัฒนาความสนใจเฉพาะทาง นอกจากหลักสูตรนี้จะเปิดโอกาสให้นักศึกษา พัฒนาความสนใจทางวิชาการเฉพาะทางของตนเองได้ เพื่อให้มีความชัดเจนและสอดคล้องกับความสนใจ ใหม่ๆ ของโลกวิชาการสากลและภูมิภาค หลักสูตรนี้จึงสร้างจุดเน้นของแขนงวิชาอย่างชัดเจน กล่าวคือมี แขนงวิชามานุษยวิทยาวัฒนธรรมและแขนงวิชามรดกวัฒนธรรมและพิพิธภัณฑ์ศึกษา ทั้งนี้ ทั้งสองแขนง ต่างก็มีพื้นฐานร่วมกันที่การสร้างให้นักศึกษามานุษยวิทยาจะมีความชำนาญการวิจัย สามารถศึกษาข้อมูล ภาคสนามระดับลึกเพื่อเปรียบเทียบสังคม เพื่อสร้างความรู้ใหม่ และเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการ ประยุกต์ใช้ ตลอดจนสามารถสร้างบทสนทนากับวงการวิชาการมานุษยวิทยาสากลได้

ขณะที่แขนงมานุษยวิทยาวัฒนธรรมจะเน้นให้นักศึกษาพัฒนาความสนใจด้านสังคมและวัฒนธรรมในมิติต่างๆ ตามความเชี่ยวชาญของอาจารย์ผู้สอนที่เปิดรายวิชาต่างๆ เช่น มานุษยวิทยาภาษามานุษยวิทยาการเมืองชาติพันธุ์วิทยา มานุษยวิทยาการแพทย์ มานุษยวิทยาศาสนา ส่วนแขนงมรดกวัฒนธรรมและพิพิธภัณฑศึกษาจะเน้นให้นักศึกษาที่สนใจงานทางด้านโบราณคดี มานุษยวิทยาภาพมรดกวัฒนธรรม และพิพิธภัณฑศึกษา ได้พัฒนาความเชี่ยวชาญเฉพาะทางอย่างสอดคล้องกับการเติบโตของบุคลากรทั้งอาจารย์และนักวิจัยด้านมรดกวัฒนธรรมและพิพิธภัณฑศึกษา และทรัพยากรด้านนี้ของคณะอันมีห้องปฏิบัติการทางมานุษยวิทยาภาพและชาติพันธุ์วิทยาและพิพิธภัณฑศาสตร์เฉลิมพระเกียรติเป็นทรัพยากรที่สำคัญ

12.2 ความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบัน

มหาวิทยาลัยทางมานุษยวิทยาจะได้รับการคาดหวังให้เป็นกำลังสำคัญในสังคม ที่จะทำหน้าที่ทางด้านการสอน การวิจัย การทำงานพัฒนาทางด้านวัฒนธรรมทั้งในภาครัฐและเอกชน นอกจากจะผลิตทรัพยากรบุคคลที่มีความรู้ความเข้าใจสภาวะการณ์สังคมและวัฒนธรรมให้แก่สังคมแล้ว หลักสูตรปรารภณาที่จะสร้างสมาชิกของสังคมที่ตระหนักถึงความหลากหลายของวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของคนกลุ่มต่างๆ สามารถพิจารณาความแตกต่างเพื่อทำความเข้าใจ ทำให้เป็นผู้ที่มีความอดทนอดกลั้นต่อความคิด ค่านิยม วิถีปฏิบัติของผู้อื่น สามารถพินิจ ตั้งคำถาม วิพากษ์วิจารณ์วิถีการมีชีวิตรอยู่ของตนเอง เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับคนกลุ่มอื่นในสังคมไทย ในระดับภูมิภาคและระบบโลกได้อย่างมีจริยธรรม และมีความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น มุ่งสร้างสรรค์สังคมที่มีความเสมอภาคและเป็นธรรม

หลักสูตรมหาดบัณฑิตทางมานุษยวิทยา ยังเปิดทางเลือกที่มากขึ้นให้กับผู้เรียนว่าจะนำความรู้ทางมานุษยวิทยาในหลักสูตรใหม่ไปประยุกต์ใช้ โดยสามารถเลือกที่จะเข้ามาศึกษาเพื่อนำความรู้ไปต่อยอดในทางวิชาการ หรือเพื่อนำไปใช้ในวิชาชีพของตนเอง ซึ่งถือได้ว่าเป็นการขยายฐานความรู้ของสาขามานุษยวิทยาเพื่อตอบสนองกับความต้องการของสังคมในระดับต่างๆ ซึ่งเท่ากับเป็นการขยายโอกาสให้คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยาและมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้ใช้ความรู้เพื่อตอบรับกับความคาดหวังของสังคมให้เพิ่มมากขึ้นโดยที่ยังคงรักษาความเข้มแข็งในทางวิชาการไปพร้อมกัน

13. ความสัมพันธ์กับหลักสูตรอื่นที่เปิดสอนในคณะ/ภาควิชาอื่นของสถาบัน

13.1 รายวิชาในหลักสูตรที่เปิดสอนโดยมหาวิทยาลัย/คณะ/ภาควิชา/หลักสูตรอื่น

วิชาบังคับและวิชาเลือกศึกษาร่วมกับหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชามานุษยวิทยา

13.2 รายวิชาในหลักสูตรที่เปิดสอนให้มหาวิทยาลัย/คณะ/ภาควิชา/หลักสูตรอื่นที่ต้องมาเรียน

-ไม่มี-

13.3 การบริหารจัดการ

-ไม่มี-

หมวดที่ 2 ข้อมูลเฉพาะของหลักสูตร

1. ปรัชญา ความสำคัญ และวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1.1 ปรัชญา

มานุษยวิทยาเป็นแขนงหนึ่งของสังคมศาสตร์ ที่ปรารถนาจะทำความเข้าใจมนุษย์ ทั้งในแง่ที่มนุษย์เป็นผลิตผลของระบบสังคมวัฒนธรรมที่เขามีชีวิตอยู่ และในแง่ที่มนุษย์เป็นศูนย์กลางในการสร้างสรรค์ ควบคุม และเปลี่ยนแปลงสภาพชีวิตรอบๆ ตัวของเขา ดังนั้นเนื้อหาของมานุษยวิทยาจึงมีขอบเขตที่กว้างขวางครอบคลุมความรู้เกี่ยวกับมนุษย์ทั้งทางด้านกายภาพ วิถีชีวิต พฤติกรรม ความคิด ความเข้าใจ การให้ความหมาย ตลอดจนจนถึงอารมณ์ความรู้สึก มานุษยวิทยาเน้นการพิจารณาปัญหาอย่างรอบด้าน แต่ในขณะเดียวกันก็มีวิธีการศึกษาที่เจาะลึกเฉพาะเรื่องเฉพาะกลุ่ม ในระดับชุมชนและปัจเจกบุคคล มีแนวทางการค้นคว้าข้อเท็จจริงในระดับที่เป็นประสบการณ์ของบุคคล และเชื่อมโยงประสบการณ์นั้นเข้ากับโครงสร้างหรือระบบที่ใหญ่และกว้างกว่าบุคคล

ความสำคัญ

มหาบัณฑิตทางมานุษยวิทยาจะได้รับการคาดหวังให้เป็นกำลังสำคัญในสังคมที่จะทำหน้าที่ทางด้านการสอน การวิจัย การทำงานพัฒนาทางด้านวัฒนธรรม ทั้งในภาครัฐและเอกชน นอกจากนี้หลักสูตรสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา สาขามานุษยวิทยาปรารถนาที่จะสร้างสมาชิกสังคมที่สามารถตั้งคำถามที่ท้าทาย สามารถวิพากษ์วิจารณ์วิถีการมีชีวิตรอยู่ของตนเองในสังคมไทย ภูมิภาคและระบบโลกได้อย่างสร้างสรรค์ และเป็นผู้มีคุณธรรมจริยธรรม

1.2 วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

เพื่อให้มหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรมีลักษณะ ดังนี้

1) มีความรู้มานุษยวิทยาสากล ความรู้ทางมานุษยวิทยาสากลสั่งสมจากการเปรียบเทียบลักษณะของสังคมวัฒนธรรมในที่ต่าง ๆ ของโลก จนทำให้เกิดข้อเสนองเกี่ยวกับลักษณะของสังคมวัฒนธรรมมนุษย์ในด้านต่าง ๆ อาทิ ครอบครัว ความคิดความเชื่อ ระบบเศรษฐกิจ อำนาจ บุคลิกภาพของบุคคล ความรู้เหล่านี้มีการไตร่ตรอง วิพากษ์วิจารณ์ และมีการพัฒนาอย่างรวดเร็วอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นนักศึกษาจึงจำเป็นต้องมีความรู้มานุษยวิทยาที่เป็นสากล ในระดับที่ได้มาตรฐาน เพื่อเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการทำความเข้าใจปรากฏการณ์ต่าง ๆ

2) มีความรู้ความเข้าใจวิถีชีวิตในสังคมไทย การศึกษาสังคมไทยอาศัยแนวทฤษฎีมาพิเคราะห์ อธิบาย และวิพากษ์วิจารณ์ปรากฏการณ์ เพื่อนำไปสู่ความเข้าใจที่สำคัญเกี่ยวกับชีวิตในสังคมไทย การศึกษาทางมานุษยวิทยาจึงต้องสนองตอบต่อประเด็นหรือปัญหา และความต้องการของสังคมในแต่ละยุคสมัยซึ่งมีความเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว กระแสทางเศรษฐกิจ การเมืองและวัฒนธรรมที่ก่อตัวขึ้นเองภายในสังคมไทยก็ดี หรือความเปลี่ยนแปลงที่ถาโถมมาจากภายนอกก็ดี ล้วนมีผลกระทบอย่างลึกซึ้งและกว้างไกล ส่งผลให้เกิดประเด็นปัญหา และความสนใจใหม่ ๆ

ชั้นตลอดเวลา เงื่อนไขเหล่านี้ทำให้เกิดความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาหลักสูตรเดิม เพื่อให้สามารถตอบรับกับสภาพการณ์ในปัจจุบันได้

3) พัฒนาความรู้ที่มีความเป็นเฉพาะทาง นอกจากหลักสูตรนี้จะเปิดโอกาสให้นักศึกษาพัฒนาความสนใจทางวิชาการเฉพาะทางของตนเองได้ เพื่อให้มีความชัดเจนและสอดคล้องกับความสนใจใหม่ๆ ของโลกวิชาการสากลและภูมิภาค หลักสูตรนี้จึงสร้างจุดเน้นของแขนงวิชาอย่างชัดเจน กล่าวคือมีแขนงวิชามานุษยวิทยาวัฒนธรรมและแขนงวิชามรดกวัฒนธรรมและพิพิธภัณฑศึกษา แขนงมานุษยวิทยาวัฒนธรรมจะเน้นพัฒนาความสนใจด้านสังคมและวัฒนธรรมในมิติต่างๆ เช่น มานุษยวิทยาภาษามานุษยวิทยาการเมืองชาติพันธุ์วิทยา มานุษยวิทยาการแพทย์ มานุษยวิทยาศาสนา ส่วนแขนงมรดกวัฒนธรรมและพิพิธภัณฑศึกษาจะเน้นพัฒนาความสนใจงานทางด้านโบราณคดี มานุษยวิทยากายภาพมรดกวัฒนธรรม และพิพิธภัณฑศึกษา

2. แผนพัฒนาปรับปรุง

คาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จครบถ้วนภายในรอบการศึกษา (4 ปี)

การพัฒนา/เปลี่ยนแปลง	กลยุทธ์	หลักฐาน/ตัวบ่งชี้
1. แผนการพัฒนาการเรียนการสอนที่เน้นการวิจัยเป็นหลัก	ส่งเสริมให้อาจารย์ผู้สอนทำวิจัยและเชื่อมโยงงานวิจัยสู่การเรียนการสอน ฝึกให้นักศึกษาทำวิจัยตั้งแต่การเรียนรายวิชาไปจนถึงการทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ/ วิทยานิพนธ์ ส่งเสริมกิจกรรมวิชาการที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการทำวิจัย เช่น การสัมมนา เเสวนา การพานักศึกษาออกศึกษานอกสถานที่ การเก็บข้อมูลภาคสนาม ส่งเสริมให้คณาจารย์ผลิตผลงานระดับนานาชาติ	จำนวนงานวิจัยของอาจารย์ จำนวนผลงานวิชาการและการศึกษาค้นคว้าอิสระ/ วิทยานิพนธ์ของนักศึกษาที่ได้รับการนำเสนอตีพิมพ์ในการประชุมวิชาการ และวารสารระดับชาติและระดับนานาชาติ จำนวนโครงการกิจกรรมวิชาการที่คณะจัด/พานักศึกษาเข้าร่วมประชุมสัมมนาภายนอกสถาบัน จำนวนการเผยแพร่ผลงานและการตีพิมพ์ผลงานของอาจารย์และนักศึกษาในระดับชาติและนานาชาติ

การพัฒนา/เปลี่ยนแปลง	กลยุทธ์	หลักฐาน/ตัวบ่งชี้
2. แผนการส่งเสริมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง	1. เพิ่มพูนทักษะอาจารย์ในการส่งเสริมผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้ 2. พัฒนา/ปรับปรุงระบบอาจารย์ที่ปรึกษาและกิจกรรมให้สะท้อนความเอื้ออาทรและให้ความสำคัญต่อผู้เรียน 3. พัฒนาระบบสารสนเทศที่สนับสนุนการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง 4. ส่งเสริมการประเมินผลที่เน้นพัฒนาการของผู้เรียน 5. อบรมทักษะการวิจัยและการเขียนเพิ่มจากหลักสูตร	1. ผลการประเมินประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง 2. ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อระบบอาจารย์ที่ปรึกษาและกิจกรรมเสริมหลักสูตรของคณะ 3. ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อระบบสารสนเทศที่สนับสนุนการเรียนรู้ด้วยตนเอง 4. จำนวนรายวิชาที่ใช้การประเมินผลที่เน้นพัฒนาการของผู้เรียน 5. ผลการประเมินการมีส่วนร่วมของผู้เรียนในการจัดการเรียนการสอน กิจกรรมทางวิชาการและกิจกรรมอื่น ๆ ของคณะ 6. จำนวนกิจกรรมการอบรมทักษะการวิจัยและการเขียนงานวิจัยเสริมหลักสูตร
3. แผนการพัฒนาทักษะการสอน/การประเมินผลของอาจารย์ตามผลการเรียนรู้ทั้ง 5 ด้าน	1. พัฒนาทักษะการสอนของอาจารย์ที่เน้นการสอนด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านความรู้ทักษะทางปัญญา ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ทักษะในการวิเคราะห์และการสื่อสาร	1. จำนวนโครงการการพัฒนาทักษะการสอนและการประเมินผลของอาจารย์ตามผลการเรียนรู้ทั้ง 5 ด้าน 2. ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อทักษะการสอนของอาจารย์ที่มุ่งผลการเรียนรู้ทั้ง 5 ด้าน

หมวดที่ 3 ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการ และโครงสร้างของหลักสูตร

1. ระบบการจัดการศึกษา

1.1 ระบบ

ใช้ระบบการศึกษาแบบทวิภาค โดย 1 ปีการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ภาคการศึกษาปกติ 1 ภาคการศึกษาปกติ มีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า 15 สัปดาห์

1.2 การจัดการศึกษาภาคฤดูร้อน ไม่มี

1.3 การเทียบเคียงหน่วยกิตในระบบทวิภาค

1.3.2 นักศึกษาอาจขอเทียบลักษณะวิชาที่เคยเรียนมาให้เป็นลักษณะวิชาในหลักสูตรได้ โดยเทียบได้ไม่เกินหนึ่งในสี่ของจำนวนหน่วยกิตลักษณะวิชาในหลักสูตร ทั้งนี้ต้องได้ค่าระดับไม่ต่ำกว่า B หรือเทียบเท่า โดยวิชาที่ได้รับการเทียบจะได้รับการบันทึกอักษร ACC และไม่ให้นำหน่วยกิตมาคำนวณค่าระดับเฉลี่ยสะสม

1.3.3 นักศึกษาหลักสูตรนี้ที่ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาและคณบดีให้เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชามานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์สามารถขอโอนลักษณะวิชาทุกวิชาที่เรียนในหลักสูตรมหาบัณฑิต ยกเว้น การค้นคว้าอิสระ/วิทยานิพนธ์ ให้เป็นลักษณะวิชาในหลักสูตรดุษฎีบัณฑิตได้ ทั้งนี้ ต้องเป็นลักษณะวิชาที่ได้ค่าระดับไม่ต่ำกว่า B โดยวิชาที่ได้รับการโอนจะได้รับบันทึกค่าระดับเดิมและให้นำหน่วยกิตมาคำนวณค่าระดับเฉลี่ยสะสม

2. การดำเนินการหลักสูตร

2.1 วัน - เวลาในการดำเนินการเรียนการสอน

วัน-เวลาราชการปกติ

ภาคการศึกษาที่ 1 เดือนสิงหาคม-ธันวาคม

ภาคการศึกษาที่ 2 เดือนมกราคม-พฤษภาคม

2.2 คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา

1) เป็นผู้สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี โดยไม่จำกัดสาขาจากสถาบันการศึกษาในหรือต่างประเทศ ซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรองวิทยฐานะ

2) เป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชามานุษยวิทยา แบบ 2 แบบ 2.1 (ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาโททางสังคมวิทยาและมานุษยวิทยาหรือสาขาอื่นๆ ที่เทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยอื่น) ซึ่งได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาและคณบดีให้ออนมาศึกษาเพื่อรับปริญญาในหลักสูตรสังคมวิทยาและมานุษยวิทยามหาบัณฑิต สาขาวิชามานุษยวิทยาได้ โดยนักศึกษา

จะต้องศึกษารายวิชาและวิทยานิพนธ์ (แผน ก) หรือการค้นคว้าอิสระ (แผน ข) ให้ครบตามโครงสร้างหลักสูตรระดับมหาบัณฑิต

3) เป็นผู้ที่มีคุณสมบัติตามข้อ 22-23 แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2561 ดังนี้

ข้อ 22 นักศึกษาต้องมีคุณสมบัติทั่วไปและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังนี้

(1) สำเร็จการศึกษาขั้นต่ำตามที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดหลักสูตร

(2) ไม่เป็นผู้ป่วยหรืออยู่ในสถานะที่จะเป็นอุปสรรคร้ายแรงต่อการศึกษา

(3) ไม่เป็นผู้ประพฤติผิดศีลธรรมอันดีหรือมีพฤติกรรมเสื่อมเสียร้ายแรง

(4) ต้องไม่เคยถูกตัดชื่อออกจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นเพราะมีความผิดทางวินัยภายในระยะเวลา 10 ปี ก่อนสมัครเข้าเป็นนักศึกษา

นอกจากคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามตามวรรคหนึ่ง ผู้ซึ่งจะเข้าศึกษาในหลักสูตรการศึกษาใดต้องมีคุณสมบัติเฉพาะตามข้อกำหนดหลักสูตรที่เข้าศึกษาและตามประกาศมหาวิทยาลัยว่าด้วยการรับเข้าศึกษาด้วย

ข้อ 23 การกำหนดคุณสมบัติตาม ข้อ 22 (1) ในข้อกำหนดหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

การคัดเลือกผู้เข้าศึกษา

1) ผู้เข้าศึกษาต้องผ่านการสอบข้อเขียนและการสอบสัมภาษณ์

2) ผู้เข้าศึกษาต้องส่งผลทดสอบภาษาอังกฤษ TU-GET หรือ TOEFL หรือ IELTS (ผลสอบต้องไม่เกิน 2 ปีนับแต่วันที่ทดสอบจนถึงวันที่สอบคัดเลือกเข้าศึกษา)

3) เงื่อนไขอื่นๆ ให้เป็นไปตามประกาศรับสมัครบุคคลเข้าศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาของคณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา

2.3 ปัญหาของนักศึกษาแรกเข้า

1) บางรายขาดทุนการศึกษา

2) คะแนนภาษาอังกฤษในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาได้ไม่ถึงเกณฑ์มาตรฐานของมหาวิทยาลัย

2.4 กลยุทธ์ในการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาและข้อจำกัดของนักศึกษาในข้อ 2.3

1) ประสานงานหรือจัดหาทุนจากแหล่งทุนทั้งในและนอกมหาวิทยาลัยให้นักศึกษา และประชาสัมพันธ์และพิจารณาให้ทุนแก่นักศึกษาปริญญาโทบางราย (ร้อยละ 1 ของจำนวนนักศึกษาที่มีสิทธิเข้าศึกษาทั้งหมดต่อปีการศึกษา) ที่ผ่านการคัดเลือกตามนโยบายของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เรื่อง “ทุนส่งเสริมการวิจัย ความเป็นนานาชาติและการศึกษา (ทุนเต็มจำนวน)”

2) ให้ผู้ที่สอบภาษาอังกฤษได้ไม่ถึงเกณฑ์มาตรฐานของมหาวิทยาลัยไปศึกษาและสอบผ่านวิชา มธ.005 และ มธ.006 (ภาษาอังกฤษ 1 และภาษาอังกฤษ 2 สำหรับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา) และเน้นการอ่านตำราที่เป็นภาษาอังกฤษในทุกรายวิชา

2.5 แผนการรับนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในระยะ 5 ปี

รับนักศึกษาปีละ 15 คน (แผน ก แบบ ก2 = 13 คน และแผน ข = 2 คน)

นักศึกษา	จำนวนนักศึกษาแต่ละปีการศึกษา									
	2563		2564		2565		2566		2567	
	แผน ก แบบ ก2	แผน ข	แผน ก แบบ ก2	แผน ข	แผน ก แบบ ก2	แผน ข	แผน ก แบบ ก2	แผน ข	แผน ก แบบ ก2	แผน ข
ชั้นปีที่ 1	13	2	13	2	13	2	13	2	13	2
ชั้นปีที่ 2	-	-	13	2	13	2	13	2	13	2
ชั้นปีที่ 3	-	-	-	-	13	2	13	2	13	2
รวม	13	2	26	4	39	6	39	6	39	6
คาดว่าจะจบ การศึกษา	-	-	-	-	13	2	13	2	13	2

2.6 งบประมาณตามแผน (ปีงบประมาณ 2563)

หมวดเงิน	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2565	ปี 2566	หมายเหตุ
ก.งบดำเนินการ					วิธีการคำนวณ
1. ค่าใช้จ่ายบุคลากร	2,045,964.43	2,178,193.92	2,020,687.83	1,968,608.25	ค่าใช้จ่ายทั้งหมด x จำนวน นักศึกษา
2. ค่าใช้จ่ายดำเนินงาน	54,771.43	58,311.79	54,095.24	52,701.03	จำนวนนักศึกษาทั้งหมดของ คณะฯ
3. ทุนการศึกษา	-	-	-	-	ปีที่ 1
4. รายจ่ายระดับมหาวิทยาลัย (ยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาที่ได้ มาตรฐาน) (รวม ก)	369,750.00	393,650.19	365,185.19	355,773.20	= 23.05 ล้านบาท*15 คน/140 คน
ข.งบลงทุน					ปีที่ 2
ค่าครุภัณฑ์	-	-	-	-	= 23.05 ล้านบาท*30 คน/263 คน
รวมทั้งสิ้น (ก+ข)	2,470,467.86	2,630,155.89	2,439,968.25	2,377,082.47	ปีที่ 3
จำนวนนักศึกษา (คน)	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	= 23.05 ล้านบาท*40 คน/378 คน
ป.โท - มานุษยวิทยา	15	30	40	50	ปีที่ 4
ค่าใช้จ่ายต่อนักศึกษา / ปี	164,697.86	87,671.86	60,999.21	47,541.65	= 23.05 ล้านบาท*50 คน/485 คน
รวมค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร 4 ปี	360,910.58 บาท				
เฉลี่ยค่าใช้จ่ายต่อปี	90,227.65 บาท				

การบริหารจัดการหลักสูตรนี้เป็นการบริหารจัดการหลักสูตรโครงการปกติ ซึ่งงบประมาณหลักสูตรสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยมหิดล สาขาวิชามานุษยวิทยา คณะสังคมวิทยาฯ ได้รับงบประมาณจาก 2 แหล่ง คือ งบประมาณแผ่นดิน และงบประมาณรายได้หน่วยงาน (งบพิเศษ) ดังนี้

ค่าใช้จ่ายต่อหัวของนักศึกษา (ที่ มธ.คิดเหมาจ่าย) ภาคละ 16,500 บาท คิดเป็นค่าใช้จ่ายประมาณปีละ 33,000 บาท

ค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร (2 ปีครึ่ง – 4 ปี) ต่อหัวของนักศึกษา คือ 82,500 - 95,400 บาท

ดังนั้น รัฐบาลและมหาวิทยาลัยอุดหนุนค่าใช้จ่ายของนักศึกษาต่อหัว ต่อปี ประมาณ 57,277.65 บาท

2.7 ระบบการศึกษา

- จัดการศึกษาแบบชั้นเรียน
- แบบทางไกลผ่านสื่อสิ่งพิมพ์เป็นหลัก
- แบบทางไกลผ่านสื่อแพรภาพและเสียงเป็นสื่อหลัก
- แบบทางไกลทางอินเทอร์เน็ต
- อื่น ๆ (ระบุ)

2.8 การเทียบโอนหน่วยกิต รายวิชา และการลงทะเบียนเรียนข้ามมหาวิทยาลัย

เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2561 ข้อ 42-45 และประกาศมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เรื่อง การลงทะเบียนเรียนข้ามหลักสูตรและการลงทะเบียนเรียนข้ามสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2560

3. หลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน

3.1 หลักสูตร

3.1.1 จำนวนหน่วยกิตรวมและระยะเวลาศึกษา

จำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต

ระยะเวลาศึกษา เป็นหลักสูตรแบบศึกษาเต็มเวลา นักศึกษาต้องใช้ระยะเวลาการศึกษาตลอดหลักสูตรอย่างน้อย 5 ภาคการศึกษาปกติ (2 ปีครึ่ง) และอย่างมากไม่เกิน 8 ภาคการศึกษาปกติ (4 ปี)

3.1.2 โครงสร้างหลักสูตร

หลักสูตรแบ่งเป็น 2 แผน โดยนักศึกษาสามารถเลือกเรียนในแผนใดแผนหนึ่ง ดังนี้

3.1.2.1 แผน ก แบบ ก2 แขนงมานุษยวิทยาวัฒนธรรม ศึกษารายวิชาและทำวิทยานิพนธ์

ประกอบด้วย	วิชาบังคับร่วม	9	หน่วยกิต
	วิชาบังคับแขนง	6	หน่วยกิต
	วิชาเลือก	9	หน่วยกิต
	วิทยานิพนธ์	12	หน่วยกิต
	จำนวนหน่วยกิตรวม	36	หน่วยกิต

แผน ก แบบ ก2 แขนงมรตกวิฒนธรรมและพิพิธภัณฑศึกษา (ศึกษารายวิชา และทำวิทยานิพนธ์)

ประกอบด้วย	วิชาบังคับร่วม	9	หน่วยกิต
	วิชาบังคับแขนง	9	หน่วยกิต
	วิชาเลือก	6	หน่วยกิต
	วิทยานิพนธ์	12	หน่วยกิต
	จำนวนหน่วยกิตรวม	36	หน่วยกิต

3.1.2.2 แผน ข แขนงมานุษยวิทยาวิฒนธรรม ไม่ทำวิทยานิพนธ์ แต่ให้สอบประมวล ความรู้และทำการค้นคว้าอิสระ

ประกอบด้วย	วิชาบังคับร่วม	9	หน่วยกิต
	วิชาบังคับแขนง	6	หน่วยกิต
	วิชาเลือก	15	หน่วยกิต
	การค้นคว้าอิสระ	6	หน่วยกิต
	จำนวนหน่วยกิตรวม	36	หน่วยกิต

แผน ข แขนงมรตกวิฒนธรรมและพิพิธภัณฑศึกษา ไม่ทำวิทยานิพนธ์ แต่ให้ สอบประมวลความรู้และทำการค้นคว้าอิสระ

ประกอบด้วย	วิชาบังคับร่วม	9	หน่วยกิต
	วิชาบังคับแขนง	9	หน่วยกิต
	วิชาเลือก	12	หน่วยกิต
	การค้นคว้าอิสระ	6	หน่วยกิต
	จำนวนหน่วยกิตรวม	36	หน่วยกิต

3.1.3 รายวิชาในหลักสูตร

3.1.3.1 รหัสวิชา

รหัสวิชาในหลักสูตร ประกอบด้วยอักษรย่อ และเลขรหัส 3 ตัวโดย มีความหมายดังนี้
อักษรย่อ ม./AN หมายถึง อักษรย่อของสาขาวิชาและรายวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตรสังคมวิทยา และมานุษยวิทยามหาบัณฑิต สาขาวิชามานุษยวิทยา

เลขรหัสวิชาในหลักสูตรประกอบด้วย 3 หลัก มีความหมายดังนี้

เลขหลักหน่วย หมายถึง ลำดับวิชาของวิชาบังคับและวิชาเลือก

เลขหลักสิบ หมายถึง กลุ่มของลักษณะวิชา

เลข 0 หมายถึง รายวิชาบังคับ

เลข 1-2-3 หมายถึง รายวิชาเลือก

เลข 9 หมายถึง กลุ่มวิชาการศึกษาเฉพาะเรื่องและรายวิชาเอกเทศ

เลขหลักร้อย หมายถึง ระดับของวิชา

เลข 6 หมายถึง รายวิชาระดับต้นทั้งระดับมหาบัณฑิตและระดับดุษฎีบัณฑิต

เลข 7 หมายถึง รายวิชาระดับสูงและการค้นคว้าอิสระ

เลข 8 หมายถึง วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต

3.1.3.2 รายวิชา

1) วิชาบังคับ นักศึกษาที่เลือกศึกษาแผน ก แบบ ก2 และแผน ข ต้องศึกษา วิชาบังคับรวมจำนวน 3 วิชา รวม 9 หน่วยกิต และวิชาบังคับแขนง จำนวน 2 หรือ 3 วิชา รวม 6 หรือ 9 หน่วยกิต ตามแขนงที่เลือกศึกษา ดังนี้

วิชาบังคับรวม

รหัสวิชา	รายวิชา	จำนวนหน่วยกิต
		(บรรยาย-ปฏิบัติ-ศึกษาด้วยตนเอง)
ม.601 AN601	ประวัติศาสตร์และพัฒนาการแนวคิดและทฤษฎีทางมานุษยวิทยา History and Development of Anthropological Theories and Concepts	3 (3-0-9)
ม.602 AN602	การวิจัยทางมานุษยวิทยา Anthropological Research	3 (3-0-9)
ม.603 AN603	สำรวจประเด็นวิจัยทางมานุษยวิทยา Review of Research Topics in Anthropology	3 (3-0-9)

วิชาบังคับแขนง

แขนงมานุษยวิทยาวัฒนธรรม (Cultural Anthropology Section)		จำนวน หน่วยกิต	แขนงมรดกวัฒนธรรมและพิพิธภัณฑ์ศึกษา (Heritage and Museum Studies Section)		จำนวน หน่วยกิต
รหัสวิชา	รายวิชา	(บรรยาย-ปฏิบัติ-ศึกษาด้วยตนเอง)	รหัสวิชา	รายวิชา	(บรรยาย-ปฏิบัติ-ศึกษาด้วยตนเอง)
ม.604 AN604	แนวคิดและทฤษฎีทางมานุษยวิทยาร่วมสมัย Contemporary Anthropological Theories and Concepts	3 (3-0-9)	ม.605 AN605	มานุษยวิทยากายภาพ Physical Anthropology	3 (3-0-9)
			ม.606 AN606	โบราณคดีเชิงมานุษยวิทยา Archaeological Anthropology	3 (3-0-9)

แขนงมานุษยวิทยาวัฒนธรรม (Cultural Anthropology Section)		จำนวน หน่วยกิต	แขนงมรดกวัฒนธรรมและพิพิธภัณฑ์ศึกษา (Heritage and Museum Studies Section)		จำนวน หน่วยกิต
รหัสวิชา	รายวิชา	(บรรยาย- ปฏิบัติ- ศึกษา ด้วยตนเอง)	รหัสวิชา	รายวิชา	(บรรยาย- ปฏิบัติ- ศึกษา ด้วยตนเอง)
ม.605 AN605	<u>เลือกศึกษา 1 วิชา จาก 2 วิชา ดังนี้</u> มานุษยวิทยากายภาพ Physical Anthropology	3 (3-0-9)	ม.607 AN607	มรดกวัฒนธรรมและพิพิธภัณฑ์ ศึกษาเบื้องต้น Introduction to Heritage and Museum Studies	3 (3-0-9)
ม.606 AN606	โบราณคดีเชิงมานุษยวิทยา Archaeological Anthropology	3 (3-0-9)			

2) วิชาเลือก

2.1.1 นักศึกษาที่เลือกศึกษา แผน ก แบบ ก2 ที่เลือกศึกษาแขนงมานุษยวิทยาวัฒนธรรม ต้องศึกษาวิชาเลือกไม่น้อยกว่า 9 หน่วยกิต โดยเลือกศึกษาจากรายวิชาใดก็ได้ในสาขา 6 หน่วยกิต ส่วนอีก 3 หน่วยกิต สามารถเลือกศึกษาจากวิชาเลือกในสาขาหรือนอกสาขา (ทั้งในและนอกคณะฯ) โดยได้รับอนุมัติจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้อำนวยการบัณฑิตศึกษา

2.1.2 นักศึกษาที่เลือกศึกษา แผน ก แบบ ก2 ที่เลือกศึกษาแขนงมรดกวัฒนธรรมและพิพิธภัณฑ์ศึกษา ต้องศึกษาวิชาเลือกไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต โดยเลือกศึกษาจากรายวิชาใดก็ได้ในสาขา 3 หน่วยกิต ส่วนอีก 3 หน่วยกิต สามารถเลือกศึกษาวิชาเลือกในสาขาหรือนอกสาขา (ทั้งในและนอกคณะฯ) โดยได้รับอนุมัติจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้อำนวยการบัณฑิตศึกษา

2.2.3 นักศึกษาที่เลือกศึกษา แผน ข ทั้ง 2 แขนง ต้องศึกษาวิชาเลือกไม่น้อยกว่า 15 หรือ 12 หน่วยกิต (แขนงมานุษยวิทยาวัฒนธรรม หรือแขนงมรดกวัฒนธรรมและพิพิธภัณฑ์ศึกษา ตามลำดับ) โดยเลือกศึกษาจากรายวิชาในสาขา 12 หรือ 9 หน่วยกิต ตามแขนงที่เลือกศึกษา ส่วนอีก 3 หน่วยกิต สามารถเลือกศึกษาจากวิชาเลือกในสาขาหรือนอกสาขา (ทั้งในและนอกคณะฯ) โดยได้รับอนุมัติจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้อำนวยการบัณฑิตศึกษา

หมายเหตุ: นักศึกษาสามารถจะเลือกศึกษารายวิชาเลือกต่างๆ ได้อย่างอิสระ กลุ่มวิชา 2 กลุ่มแรกที่จัดแขนงเพื่อให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้นในการเลือกศึกษาเท่านั้น

รหัส วิชา	รายวิชา	จำนวนหน่วยกิต
		(บรรยาย-ปฏิบัติ- ศึกษาด้วยตนเอง)
	<u>1. กลุ่มวิชาในแขนงมานุษยวิทยาวัฒนธรรม (Cultural Anthropology Section)</u>	
ม.611 AN611	มานุษยวิทยาภาษา Linguistic Anthropology	3 (3-0-9)
ม.612 AN612	มานุษยวิทยาศาสนาและความเชื่อ Anthropology of Religion and Belief	3 (3-0-9)
ม.613 AN613	สัญลักษณ์นิยมในงานพุทธศิลป์เอเชียอาคเนย์ Symbolism in the Buddhist Arts of Southeast Asia	3 (3-0-9)
ม.614 AN614	ชาติพันธุ์ศึกษา Ethnicity	3 (3-0-9)
ม.615 AN615	มานุษยวิทยาเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ Anthropology of Southeast Asia	3 (3-0-9)
ม.616 AN616	จีนศึกษาเชิงมานุษยวิทยา Anthropological Perspectives on Chinese Studies	3 (3-0-9)
ม.617 AN617	มานุษยวิทยาประวัติศาสตร์ Historical Anthropology	3 (3-0-9)
ม.618 AN618	มานุษยวิทยากฎหมาย Anthropology of Law	3 (3-0-9)
ม.619 AN619	มานุษยวิทยารัฐ Anthropology of the State	3 (3-0-9)
ม.620 AN620	มานุษยวิทยาอำนาจ Anthropology of Power	3 (3-0-9)
ม.621 AN621	มานุษยวิทยาเศรษฐกิจ Economic Anthropology	3 (3-0-9)

รหัส วิชา	รายวิชา	จำนวนหน่วยกิต
		(บรรยาย-ปฏิบัติ- ศึกษาด้วยตนเอง)
ม.622 AN622	มานุษยวิทยาเพศสภาวะและเพศวิถี Anthropology of Gender and Sexuality	3 (3-0-9)
ม.623 AN623	มานุษยวิทยาเมือง Anthropology of the Cities	3 (3-0-9)
ม.624 AN624	ทฤษฎีและวิธีวิทยาศึกษาข้ามพรมแดน Theory and Methodology in Transnational Cultures	3 (3-0-9)
ม.625 AN625	มานุษยวิทยาการเดินทางและการท่องเที่ยว Anthropology of Travel and Tourism	3 (3-0-9)
ม.626 AN626	มานุษยวิทยาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี Anthropology of Science and Technology	3 (3-0-9)
ม.627 AN627	มานุษยวิทยาการแพทย์ Medical Anthropology	3 (3-0-9)
ม.628 AN628	มานุษยวิทยาสิ่งแวดล้อม Environmental Anthropology	3 (3-0-9)
ม.629 AN629	มานุษยวิทยาดิจิทัล Digital Anthropology	3 (3-0-9)
ม.630 AN630	วัตถุวัฒนธรรมและวัตถุสภาวะ: แนววิธีทางมานุษยวิทยา Material Culture and Materiality: Anthropological Approaches	3 (3-0-9)
	2. <u>กลุ่มวิชาในแขนงมรดกวัฒนธรรมและพิพิธภัณฑ์ศึกษา (Heritage and Museum Studies Section)</u>	
ม.631 AN631	ประเด็นเฉพาะเรื่องทางมานุษยวิทยากายภาพ Special Topics in Physical Anthropology	3 (3-0-9)

รหัส วิชา	รายวิชา	จำนวนหน่วยกิต
		(บรรยาย-ปฏิบัติ- ศึกษาด้วยตนเอง)
ม.632 AN632	โบราณคดีในโลกสมัยใหม่ Archaeologies in Modern World	3 (3-0-9)
ม.633 AN633	โบราณคดีความตาย Archaeology of Death	3 (3-0-9)
ม.634 AN634	โบราณคดีอาณานิคมและหลังอาณานิคม Archaeology of Colonialism and Post-colonialism	3 (3-0-9)
ม.635 AN635	พิพิธภัณฑ์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และการเมืองของอดีต Southeast Asian Museums and Politics of the Past	3 (3-0-9)
ม.636 AN636	การจัดแสดงวัฒนธรรม Curating Cultures	3 (3-0-9)
ม.637 AN637	วัตถุทางชีว-กายภาพกับการจัดแสดงวัฒนธรรม Bio-physical Objects and Exhibiting Culture	3 (3-0-9)
ม.638 AN638	พุทธศาสนาและมรดกสืบทอดในเอเชียอาคเนย์ Buddhism and its Legacy in South and Southeast Asia	3 (3-0-9)
ม.639 AN639	สัมมนา มรดกวัฒนธรรมเชิงวิพากษ์ Seminar on Critical Heritage	3 (3-0-9)
<u>3. กลุ่มวิชาการศึกษาเฉพาะเรื่องและรายวิชาเอกเทศ (Special Topics and Individual Course)</u>		
ม.691 A691	สัมมนาปัญหาเฉพาะทางมานุษยวิทยา I Special Topics Seminar in Anthropology I	3 (3-0-9)
ม.692 AN692	สัมมนาปัญหาเฉพาะทางมานุษยวิทยา II Special Topics Seminar in Anthropology II	3 (3-0-9)
ม.699 AN699	รายวิชาเอกเทศ Individual Course	3 (3-0-9)

3) วิทยานิพนธ์ (แผน ก แบบ ก2) และการค้นคว้าอิสระ (แผน ข)

รหัสวิชา	รายวิชา	จำนวนหน่วยกิต
		(บรรยาย-ปฏิบัติ-ศึกษาด้วยตนเอง)
ม.709 AN709	การค้นคว้าอิสระ Independent Studies	6
ม.800 AN800	วิทยานิพนธ์ Thesis	12

3.1.4 แสดงแผนการศึกษา

3.1.4.1 แผน ก แบบ ก2 และ แผน ข ผู้ที่เลือกศึกษาแขนงมานุษยวิทยาวัฒนธรรม นักศึกษาสามารถวางแผนการศึกษาให้จบได้ภายใน 5 ภาคการศึกษาหรือ 2 ปีครึ่ง ดังนี้

ปีการศึกษาที่ 1					
แผน ก แบบ ก2			แผน ข		
ภาคการศึกษาที่ 1			ภาคการศึกษาที่ 1		
ม.601	ประวัติศาสตร์และพัฒนาการแนวคิดและทฤษฎีทางมานุษยวิทยา การวิจัยทางมานุษยวิทยา	3 หน่วยกิต	ม.601	ประวัติศาสตร์และพัฒนาการแนวคิดและทฤษฎีทางมานุษยวิทยา การวิจัยทางมานุษยวิทยา	3 หน่วยกิต
ม.602	สำรวจประเด็นวิจัยทาง	3 หน่วยกิต	ม.602	สำรวจประเด็นวิจัยทาง	3 หน่วยกิต
ม.603	มานุษยวิทยา	3 หน่วยกิต	ม.603	มานุษยวิทยา	3 หน่วยกิต
รวม		9 หน่วยกิต	รวม		9 หน่วยกิต
ภาคการศึกษาที่ 2			ภาคการศึกษาที่ 2		
ม.xxx	วิชาเลือก	3 หน่วยกิต	ม.xxx	วิชาเลือก	3 หน่วยกิต
ม.604	แนวคิดและทฤษฎีทางมานุษยวิทยาร่วมสมัย <u>เลือกศึกษา 1 วิชาจาก 2 วิชา</u>	3 หน่วยกิต	ม.604	แนวคิดและทฤษฎีทางมานุษยวิทยาร่วมสมัย <u>เลือกศึกษา 1 วิชาจาก 2 วิชา</u>	3 หน่วยกิต
ม.605	มานุษยวิทยากายภาพ	3 หน่วยกิต	ม.605	มานุษยวิทยากายภาพ	3 หน่วยกิต
ม.606	โบราณคดีเชิงมานุษยวิทยา	หน่วยกิต	ม.606	โบราณคดีเชิงมานุษยวิทยา	3 หน่วยกิต
รวม		9 หน่วยกิต	รวม		9 หน่วยกิต

ปีการศึกษาที่ 2					
แผน ก แบบ ก2			แผน ข		
ภาคการศึกษาที่ 1			ภาคการศึกษาที่ 1		
ม.xxx	วิชาเลือก (เช่น วิชามนุษยวิทยา ภาษา/วิชาวัฒนธรรมและวัตถุ สภาวะฯ)	3 หน่วยกิต	ม.xxx	วิชาเลือก	3 หน่วยกิต
ม.xxx	วิชาเลือก	3 หน่วยกิต	ม.xxx	วิชาเลือก	3 หน่วยกิต
			ม.xxx	วิชาเลือก	3 หน่วยกิต
รวม		6 หน่วยกิต	รวม		9 หน่วยกิต
ภาคการศึกษาที่ 2			ภาคการศึกษาที่ 2		
ม.800	วิทยานิพนธ์ (การจัดทำ การอนุมัติโครงร่าง วิทยานิพนธ์ และการเสนอรายงาน ความก้าวหน้าวิทยานิพนธ์)	6 หน่วยกิต	ม.xxx	วิชาเลือก	3 หน่วยกิต
				สอบประมวลความรู้	

ปีการศึกษาที่ 3					
แผน ก แบบ ก2			แผน ข		
ภาคการศึกษาที่ 1			ภาคการศึกษาที่ 1		
ม.800	วิทยานิพนธ์ (การส่งร่างวิทยานิพนธ์ต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและคณะกรรมการสอบ)	6 หน่วยกิต	ม.709	การค้นคว้าอิสระ	6 หน่วยกิต
รวม		6 หน่วยกิต	รวม		6 หน่วยกิต

3.1.4.2. แผน ก แบบ ก2 และ แผน ข ผู้ที่เลือกศึกษาแขนงมรดกวัฒนธรรมและ พิธีภัณฑ์ศึกษา นักศึกษาสามารถวางแผนการศึกษาให้จบได้ภายใน 5 ภาคการศึกษา หรือ 2 ปีครึ่ง ดังนี้

ปีการศึกษาที่ 1					
แผน ก แบบ ก2			แผน ข		
ภาคการศึกษาที่ 1			ภาคการศึกษาที่ 1		
ม.601	ประวัติศาสตร์และพัฒนาการ แนวคิดและทฤษฎีทางมานุษยวิทยา	3 หน่วยกิต	ม.601	ประวัติศาสตร์และพัฒนาการ แนวคิดและทฤษฎีทางมานุษยวิทยา	3 หน่วยกิต
ม.602	การวิจัยทางมานุษยวิทยา	3 หน่วยกิต	ม.602	การวิจัยทางมานุษยวิทยา	3 หน่วยกิต
ม.603	สำรวจประเด็นวิจัยทาง มานุษยวิทยา	3 หน่วยกิต	ม.603	สำรวจประเด็นวิจัยทางมานุษยวิทยา	3 หน่วยกิต
รวม		9 หน่วยกิต	รวม		9 หน่วยกิต

ปีการศึกษาที่ 1					
ภาคการศึกษาที่ 2			ภาคการศึกษาที่ 2		
ม.605	มานุษยวิทยากายภาพ	3 หน่วยกิต	ม.605	มานุษยวิทยากายภาพ	3 หน่วยกิต
ม.606	โบราณคดีเชิงมานุษยวิทยา	3 หน่วยกิต	ม.606	โบราณคดีเชิงมานุษยวิทยา	3 หน่วยกิต
ม.607	มรดกวัฒนธรรมและ พิพิธภัณฑศึกษาเบื้องต้น	3 หน่วยกิต	ม.607	มรดกวัฒนธรรมและพิพิธภัณฑ ศึกษาเบื้องต้น	3 หน่วยกิต
รวม		9 หน่วยกิต	รวม		9 หน่วยกิต

ปีการศึกษาที่ 2					
แผน ก แบบ ก2			แผน ข		
ภาคการศึกษาที่ 1			ภาคการศึกษาที่ 1		
ม.xxx	วิชาเลือก	3 หน่วยกิต	ม.xxx	วิชาเลือก	3 หน่วยกิต
ม.xxx	วิชาเลือก	3 หน่วยกิต	ม.xxx	วิชาเลือก	3 หน่วยกิต
			ม.xxx	วิชาเลือก	3 หน่วยกิต
รวม		6 หน่วยกิต	รวม		9 หน่วยกิต
ภาคการศึกษาที่ 2			ภาคการศึกษาที่ 2		
ม.800	วิทยานิพนธ์ (การจัดทำ การอนุมัติโครงร่าง วิทยานิพนธ์ และการเสนอ รายงานความก้าวหน้า วิทยานิพนธ์)	6 หน่วยกิต	ม.xxx	วิชาเลือก สอบประมวลความรู้	3 หน่วยกิต
รวม		6 หน่วยกิต	รวม		3 หน่วยกิต

ปีการศึกษาที่ 3					
แผน ก แบบ ก2			แผน ข		
ภาคการศึกษาที่ 1			ภาคการศึกษาที่ 1		
ม.800	วิทยานิพนธ์ (การส่งร่างวิทยานิพนธ์ต่ออาจารย์ ที่ปรึกษาและคณะกรรมการสอบ)	6 หน่วยกิต	ม.709	การค้นคว้าอิสระ	6 หน่วยกิต
รวม		6 หน่วยกิต	รวม		6 หน่วยกิต

3.1.5 คำอธิบายรายวิชา

3.1.5.1 วิชาบังคับ (Compulsory Course)

หน่วยกิต

ม.601 ประวัติศาสตร์และพัฒนาการแนวคิดและทฤษฎีทางมานุษยวิทยา 3 (3-0-9)

AN601 History and Development of Anthropological Theories and Concepts

แนวคิดและทฤษฎีสังคมวิทยาคลาสสิก และงานชาติพันธุ์วรรณาที่เป็นพื้นฐานของการศึกษาทางมานุษยวิทยา เช่น งานของ Karl Marx, Emile Durkheim, Max Weber ข้อเสนอทางทฤษฎีและงานชาติพันธุ์วรรณาของนักมานุษยวิทยายุคแรก จนถึงทศวรรษ 1970 เช่น ทฤษฎีและงานวิจัยที่ใช้ทฤษฎีวิวัฒนาการทางสังคม หน้าที่นิยม โครงสร้าง-หน้าที่นิยม วัฒนธรรมและบุคลิกภาพ เศรษฐศาสตร์การเมือง มานุษยวิทยานิเวศ มานุษยวิทยาการตีความ และโครงสร้างนิยม

Classical sociological concepts and theories and early ethnographic accounts comprising works of Karl Marx, Emile Durkheim, and Max Weber. Anthropological concepts, theories, and ethnographies up to the 1970s informed by social evolutionism, functionalism, structural-functionalism, culture and personality, political economy, ecological anthropology, interpretive anthropology, and structuralism.

ม.602 การวิจัยทางมานุษยวิทยา 3 (3-0-9)

AN602 Anthropological Research

วิธีวิทยาและกระบวนการสร้างความรู้ทางมานุษยวิทยา ประกอบด้วย การทำวิจัยภาคสนาม การศึกษาเปรียบเทียบวัฒนธรรม การศึกษาเอกสาร กระบวนการเขียนงานชาติพันธุ์วรรณาที่เชื่อมโยงแนวคิดและทฤษฎีกับข้อมูลและประสบการณ์ภาคสนามของนักมานุษยวิทยา ประเด็นปัญหาอันเกี่ยวเนื่องกับการทำงานภาคสนาม อาทิ อัตวิสัยและตัวตนของนักมานุษยวิทยากับความเป็นวัตถุวิสัยของการศึกษา จริยธรรมในการทำงานภาคสนาม

Methodology and the production of anthropological knowledge: fieldwork, comparative study of cultures, and document research. Process of writing an ethnography informed by theories while taking in to consideration issues such as the self and subjectivity of the ethnographer as well as scientific objectivity and research ethics.

ม.603 สัมภาษณ์ประเด็นวิจัยทางมานุษยวิทยา 3 (3-0-9)

AN603 Review of Research Topics in Anthropology

สัมภาษณ์และอภิปรายประเด็นวิจัยร่วมสมัยทางมานุษยวิทยา ทั้งผลงานวิจัยด้านมานุษยวิทยา วัฒนธรรม โบราณคดี มานุษยวิทยากายภาพ และมรดกวัฒนธรรมและพิพิธภัณฑ์ศึกษา

Exploration and discussion on contemporary research topics in anthropology, including researches in cultural anthropology, archaeology, physical anthropology, and heritage and museum studies.

3.1.5.2 วิชาบังคับแขนง (Section Compulsory Course)

ม.604 แนวคิดและทฤษฎีทางมานุษยวิทยาร่วมสมัย 3 (3-0-9)

AN604 Contemporary Anthropological Theories and Concepts

แนวคิดและทฤษฎีสังคมศาสตร์ที่มีอิทธิพลต่อการศึกษาทางมานุษยวิทยาร่วมสมัย เช่น งานของ Antonio Gramsci, Michel Foucault, Giorgio Agamben, Raymond Williams, Pierre Bourdieu, Julia Kristeva, Gayatri Chakravorty Spivak และ Judith Butler และผลงานทางมานุษยวิทยาร่วมสมัย เช่น งานเขียนแนวทฤษฎีปฏิบัติการชาติพันธุ์วรรณาหลังโครงสร้างนิยม มานุษยวิทยาหลังสมัยใหม่ วัฒนธรรมศึกษา หลังอาณานิคมศึกษา มานุษยวิทยาข้ามพรมแดนและโลกาภิวัตน์ มานุษยวิทยาสิ่งแวดล้อม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีศึกษา

Contemporary social theories and concepts used in ethnographic studies such as the works of Antonio Gramsci, Michel Foucault, Giorgio Agamben, Raymond Williams, Pierre Bourdieu, Julia Kristeva, Gayatri Chakravorty Spivak, and Judith Butler. Anthropological concepts and theories informed by contemporary intellectual movements including theory of practice, postmodernism, post-structuralism, cultural studies, post-colonial studies, transnationalism and globalization, environmentalism, and Science and Technology Studies (STS).

ม.605 มานุษยวิทยากายภาพ 3 (3-0-9)

AN605 Physical Anthropology

สำรวจมโนทัศน์และทฤษฎีพื้นฐานต่างๆ ซึ่งจำเป็นสำหรับการทำความเข้าใจวิวัฒนาการของสิ่งมีชีวิต ทบทวนความรู้ว่าด้วยความเป็นมาของมนุษย์ในทางวิวัฒนาการ ครอบคลุมข้อถกเถียงต่างๆ บนพื้นฐานการตีความหลักฐานที่เป็นรูปธรรมอย่างเคร่งครัด สอบสวนประวัติและรูปแบบการอพยพเคลื่อนย้ายของประชากรมนุษย์ยุคต้น ทำความเข้าใจมโนทัศน์เรื่อง “เชื้อชาติ” ในทางชีววิทยา รวมถึงผลกระทบทางการเมืองและสังคมอันอาจเกิดจากการนำมโนทัศน์นี้ไปใช้โดยขาดความรู้ความเข้าใจ

Exploring basic concepts and theories of biological evolution; reviewing the human evolution and its controversies based on various types of hard evidence and critical interpretations; investigating the migration history of early mankind; understanding the biological concept of ‘race’ and its misuse in the social and political contexts.

ม.606 โบราณคดีเชิงมานุษยวิทยา 3 (3-0-9)

AN606 Archaeological Anthropology

แนวคิด ทฤษฎี วิธีวิทยาทางโบราณคดี กระบวนการศึกษาสังคมในอดีตผ่านวัตถุทางวัฒนธรรม โบราณคดีกับความรู้ทางมานุษยวิทยา เช่น แนวคิดวัฒนธรรมศึกษา อุตสาหกรรมวัฒนธรรม เพศสภาวะ รวมทั้งข้อถกเถียงทางโบราณคดี และวิพากษ์โบราณคดีในปัจจุบัน

Theories and methodology in studying past societies through their cultural artifacts. Interpreting archaeological evidence using anthropological approaches including cultural studies, cultural industry, and gender. Contemporary debates and critiques of the use of archaeological evidence and artifacts.

ม.607 มรดกวัฒนธรรมและพิพิธภัณฑ์ศึกษาเบื้องต้น 3 (3-0-9)

AN607 Introduction to Heritage and Museum Studies

ประวัติและพัฒนาการของแนวคิดสากลเรื่องมรดกวัฒนธรรม และพิพิธภัณฑ์ รวมถึงนิยามและหลักการที่สำคัญ ประเด็นปัญหาและความท้าทายในบริบทท้องถิ่นในมิติทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ความเชื่อมโยงระหว่างแนวคิดทางด้านมรดกวัฒนธรรมและพิพิธภัณฑ์

Definition, history and development of the international concepts regarding cultural heritage and museum including key definitions and principles. Major issues and challenges in the local contexts in political, economic, social and culture aspects. The linkages between heritage and museum concepts.

3.1.5.3 วิชาเลือก (Elective Course)

1. กลุ่มวิชาในแขนงมานุษยวิทยาวัฒนธรรม (Cultural Anthropology Section)

ม.611 มานุษยวิทยาภาษา 3 (3-0-9)

AN611 Linguistic Anthropology

วิธีวิทยาทางมานุษยวิทยาภาษาและชาติพันธุ์วรรณนามานุษยวิทยาภาษาเพื่อเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษาในฐานะระบบการสื่อสาร กับวัฒนธรรมซึ่งภาษาเป็นสื่อ ความสัมพันธ์ทางสังคมวัฒนธรรมที่สะท้อนผ่านการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน เช่น ความสัมพันธ์เชิงอำนาจ ชนชั้น เพศสภาวะ

Research methodology in studying language and culture. Survey of ethnographies of linguistic anthropology to understand relationships between language as communication system and culture, itself constituted and mediated by language. Everyday use of language and social and cultural relations such as power relations, class, and gender relations.

ม.612 มานุษยวิทยา ศาสนาและความเชื่อ

3 (3-0-9)

AN612 Anthropology of Religion and Belief

สำรวจข้อเสนองานทางทฤษฎีและวิธีการศึกษา ศาสนาและความเชื่อ ศึกษาการประยุกต์ใช้ทฤษฎีโดย การอ่านวิพากษ์งานชาติพันธุ์นิพนธ์ การนำทฤษฎีและวิธีวิจัยไปใช้ทำความเข้าใจปรากฏการณ์ทางศาสนา และความเชื่อในสังคมร่วมสมัย

Survey of theories and methods in studying religions and beliefs as cultural phenomena. Critical reading of ethnographical study of religions and beliefs to appraise the strength and shortcoming of theories and methods. The application of theories and methods to understand contemporary religious and spiritual phenomena.

ม.613 สัญลักษณ์นิยมในงานพุทธศิลป์เอเชียอาคเนย์

3 (3-0-9)

AN613 Symbolism in the Buddhist Arts of Southeast Asia

ความรู้ที่มีฐานการวิจัยว่าด้วยการทำความเข้าใจความหมายในแง่มุมทางสัญลักษณ์ ของงานพุทธศิลป์ ในบริบทพุทธศาสนาเถรวาทของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยเฉพาะในพม่าและไทย การพัฒนาประเด็น เฉพาะตามความสนใจของนักศึกษาแต่ละคน ภายใต้ขอบเขตของวิชา ซึ่งสามารถต่อยอดเป็นงานวิจัยที่ รัตกุมและเข้มงวดได้

A research based knowledge on symbolism of the Buddhist arts in the Theravadin Buddhist context of Southeast Asia, particularly in Myanmar and Thailand. Each student is expected to develop his or her own interest on the subject towards a critical research.

ม.614 ชาติพันธุ์ศึกษา

3 (3-0-9)

AN614 Ethnicity

ทฤษฎีและวิธีวิทยาในการศึกษาทางชาติพันธุ์ ได้แก่ พรหมแดนชาติพันธุ์ ชาติพันธุ์กับภาวะชายขอบ อัตลักษณ์ชาติพันธุ์ ชาติพันธุ์อำนาจ ความขัดแย้งทางชาติพันธุ์ ประวัติศาสตร์ชาติพันธุ์ ภาษาศาสตร์ชาติพันธุ์ สำรวจประเด็นชาติพันธุ์ศึกษาในปัจจุบัน เช่น รัฐชาติกับชาติพันธุ์ ชาตินิยมกับชาตินิยมเชิงชาติพันธุ์ ชาติพันธุ์อำนาจแนวใหม่ กลุ่มชาติพันธุ์ส่วนน้อยกับรัฐ ชาติพันธุ์อำนาจในบริบทข้ามพรมแดนและโลกาภิวัตน์

Theory and method in ethnic studies, i.e., ethnic boundary, ethnicity, ethnicity and marginality, ethnic identity, ethnic conflict, ethnohistory, ethnolinguistic. Current issues in ethnic studies: ethnic groups and nation-state, nationalism and ethno-nationalism, rethinking ethnicity, ethnic minority and the state, including ethnicity in the context of transnationalism and globalization.

ม.615 มานุษยวิทยาเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

3 (3-0-9)

AN615 Anthropology of Southeast Asia

แนวคิด ทฤษฎี และวิธีวิทยาในงานชาติพันธุ์วรรณาที่ศึกษาสังคม วัฒนธรรม และกลุ่มชาติพันธุ์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ทั้งในภาคพื้นทวีปและหมู่เกาะ งานเขียนหลักเกี่ยวกับเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษาในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง เช่น โบราณคดี ประวัติศาสตร์ รัฐศาสตร์ ภาษาศาสตร์ และนิเวศวิทยา ประเด็นสำคัญๆ ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา เช่น การก่อตัวเป็นรัฐยุคแรก การค้าและทุนนิยม อิทธิพลของอินเดียและจีน วัฒนธรรมร่วมของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อุทยานทางเพศ ลัทธิอาณานิคม เอเชีย และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในบริบทโลกาภิวัตน์

Theory, concepts, and methodology in the ethnography of Southeast Asian societies, cultures and ethnic groups in mainland and maritime Southeast Asia. Survey major works on Southeast Asia in related disciplines, such as archaeology, history, political science, linguistics, and ecology. Key issues in Southeast Asian studies including early state formation, trade and capitalism, Indianization and Sinoization, shared Southeast Asian culture, gender ideology, colonialism, ASEAN, and Southeast Asia in the global context.

ม.616 จีนศึกษาเชิงมานุษยวิทยา

3 (3-0-9)

AN 616 Anthropological Perspectives on Chinese Studies

แนวคิด ทฤษฎี และวิธีวิทยาในงานชาติพันธุ์วรรณาที่ศึกษาสังคมจีน ก่อนและหลังการเปิดประเทศเมื่อปี 2521 สำนวจงานเขียนที่เป็นความรู้หลักเกี่ยวกับสังคมจีน ครอบคลุมทั้งการศึกษาสังคม ชนบทและสังคมเมือง กลุ่มสังคมต่างๆ กลุ่มชาติพันธุ์ มานุษยวิทยาว่าด้วยรัฐจีนและสังคม-วัฒนธรรมจีนในบริบทโลกาภิวัตน์

Theory, concepts and methodology in ethnography of Chinese society before and after China opened the country to the outside world since 1978. Survey literature on Chinese society including rural and urban societies, social groups, ethnic groups, anthropology of Chinese state, and Chinese social and culture in the global context.

ม.617 มานุษยวิทยาประวัติศาสตร์

3 (3-0-9)

AN617 Historical Anthropology

วิธีวิทยาทางประวัติศาสตร์และประวัติศาสตร์นิพนธ์ในงานชาติพันธุ์วรรณา แนวการทำงานประวัติศาสตร์นิพนธ์เชิงมานุษยวิทยา เช่น วัตถุนิยมประวัติศาสตร์และเศรษฐศาสตร์การเมือง Annales School ประวัติศาสตร์สังคมและวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ชาติพันธุ์ และประวัติศาสตร์นิพนธ์ของชนพื้นเมือง เวลาและอดีต ความทรงจำทางสังคมและการเมืองของความทรงจำ

Historical method and historiography in ethnographic works; approaches to anthropological historiography including historical materialism and political economy, the Annales School, social and cultural history, ethnohistory, and ethno-historiography. Anthropological works on time and the past, social memory, and politics of memory.

ม.618 มานุษยวิทยากฎหมาย 3 (3-0-9)
AN618 Anthropology of Law

แนวคิด ทฤษฎี และระเบียบวิธีที่นักมานุษยวิทยาใช้ศึกษากฎหมายและปรากฏการณ์ทางสังคม วัฒนธรรมที่มีลักษณะเหมือนกฎหมาย ความสัมพันธ์ระหว่างกฎหมาย ประเพณี และวัฒนธรรมในการศึกษาเปรียบเทียบ มิติเชิงวัฒนธรรมของการจัดการข้อพิพาทในกระบวนการที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ พหุลักษณะทางกฎหมาย และแนวโน้มการศึกษากฎหมายในระดับประเทศและโลก

Approaches, theories and methods used by anthropologists to study law and law-like social and cultural phenomena; relationships between law, custom and culture in comparative perspective; cultural analysis of disputing process in both formal and informal contexts; legal pluralism; and trends in anthropological analysis of law in both local and global levels.

ม.619 มานุษยวิทยารัฐ 3 (3-0-9)
AN619 Anthropology of the State

แนวทางการศึกษารัฐจากมุมมองของมานุษยวิทยา ทฤษฎีและวิธีวิทยาที่ใช้ศึกษารัฐในฐานะภาพแทนและรัฐในฐานะปฏิบัติการ การวิเคราะห์รัฐผ่านปฏิบัติการและปฏิสัมพันธ์ระหว่างเจ้าหน้าที่รัฐและประชาชน รัฐและอำนาจอธิปไตยจากมุมมองของชีวิตประจำวัน กรณีศึกษาเปรียบเทียบกลไกของรัฐในรูปหน่วยงานและองค์กรจากวัฒนธรรมต่างๆ

Anthropological approaches to the study of the state. Theories and methodologies to study the state as representation and practice. Examination of the state through the practices and interaction between state agents and their clients. The state and sovereignty in everyday life perspectives. Cross-cultural examples of state apparatus in the forms of bureaucracy and agency.

ม.620 มานุษยวิทยาอำนาจ

3 (3-0-9)

AN620 Anthropology of Power

แนวคิด ทฤษฎี และวิธีวิทยาทางมานุษยวิทยาเพื่อการศึกษาอำนาจ ทั้งที่เป็นการศึกษาแนวประเพณี และที่ได้รับอิทธิพลจากนักทฤษฎีสังคมนิยมร่วมสมัย เช่น Antonio Gramsci, Michel Foucault, และ Giorgio Agamben สํารวจประเด็นการศึกษาอำนาจในสังคมนิยมร่วมสมัย เช่น ตัวตน ศักยภาพกระทำการ และความเป็นสากลโลก

Anthropological approaches to power, both classical and the more recent ones such as those proposed by Antonio Gramsci, Michel Foucault, and Giorgio Agamben. Reading in current issues such as power and subjectivity, agency, and cosmopolitanism.

ม.621 มานุษยวิทยาเศรษฐกิจ

3 (3-0-9)

AN621 Economic Anthropology

ข้อถกเถียงทางมานุษยวิทยาและพัฒนาการการศึกษาระบบเศรษฐกิจและความสัมพันธ์เชิงเศรษฐกิจ สํารวจและเปรียบเทียบงานศึกษาพฤติกรรมทางเศรษฐกิจของมนุษย์ในวัฒนธรรมต่างๆ ทั้งที่เป็นแบบพึ่งพาตนเองและแบบตลาด โดยให้ความสนใจกับยุทธศาสตร์ในการปรับตัวทางเศรษฐกิจและความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจกับมิติทางสังคมวัฒนธรรมอื่นๆ

History and principles of economic anthropology. Comparative study of economic behaviors and strategies in both subsistence and market economies, emphasizing the interconnection between economy and society in different cultures.

ม.622 มานุษยวิทยาเพศสภาวะและเพศวิถี

3 (3-0-9)

AN622 Anthropology of Gender and Sexuality

ข้อเสนอทางมานุษยวิทยาในการศึกษาเพศสภาวะ และเพศวิถี ศึกษางานชาติพันธุ์วรรณาที่เกี่ยวข้อง การวิพากษ์งานชาติพันธุ์วรรณาในประเด็นเพศสภาวะและเพศวิถี อาทิ อัตลักษณ์ทางเพศสภาวะ ความเป็นหญิง ความเป็นชาย เพศวิถี

Gender and sexuality from anthropological perspectives. Survey ethnographic works in those issues. Critical views on ethnography of gender and sexuality such as gender identities, femininity, masculinity, and sexuality.

ม.623 มานุษยวิทยาเมือง

3 (3-0-9)

AN623 Anthropology of the Cities

สำรวจทฤษฎีเกี่ยวกับการศึกษาเมือง สังคมสมัยใหม่กับเมืองประเภทต่างๆ การศึกษาเมืองร่วมสมัย ในมิติประวัติศาสตร์ การบริหารจัดการ ระบบนิเวศเมือง วัฒนธรรมเมือง วิถีชีวิต วัฒนธรรมและความขัดแย้งระหว่างคนในเมืองกลุ่มต่างๆ

Survey of theories and methods of the study of the city. Ethnographical and historical study of the city in order to connect modern conditions to the transformation of the built forms of the city as well as the everyday life of its citizen.

ม.624 ทฤษฎีและวิธีวิทยาศึกษาข้ามพรมแดน

3 (3-0-9)

AN624 Theory and Methodology in Transnational Cultures

แนวทฤษฎีเกี่ยวกับวัฒนธรรมการเมืองข้ามพรมแดน ลัทธิล่าเมืองขึ้น ลัทธิชาตินิยม และหลังอาณานิคม การทบทวนวรรณกรรมอย่างวิพากษ์ในประเด็นที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ วัฒนธรรมการเดินทาง สินค้า และการบริโภค สื่อสารมวลชน การเคลื่อนย้าย การอพยพ สภาวะพลัดถิ่น และการข้ามท้องถิ่น ผิวสี เพศสภาวะ เพศวิถี และการวิเคราะห์งานศึกษาแนวชาติพันธุ์วรรณาตัวบทต่างๆ

Theories of transnational cultural politics focusing on colonialism, nationalism and postcoloniality. Critical review of ethnography on related issues, such as traveling culture, commodities and consumption, mass media, mobilities, migration, diaspora and translocality, race, gender and sexuality.

ม.625 มานุษยวิทยาการเดินทางและการท่องเที่ยว

3 (3-0-9)

AN625 Anthropology of Travel and Tourism

ความหมาย ความสำคัญของการเดินทาง และความปรารถนาใน “ที่อื่น” ของมนุษย์ โดยเฉพาะลักษณะและความสำคัญของการเดินทางรูปแบบต่างๆ ในอดีตและปัจจุบัน เช่น การพนจร การแสวงบุญ การผจญภัย การสำรวจ การอพยพ การลี้ภัย และการท่องเที่ยว รวมถึงผลกระทบในทางวัฒนธรรมอันเนื่องมาจากเคลื่อนที่ของมนุษย์นอกจากนั้น ยังสนใจศึกษาความสัมพันธ์ของการเดินทางและการถ่ายทอดประสบการณ์เดินทางผ่านการบันทึกและงานเขียน

Cultural meanings and the significance of travel, and the longing for the “other places”. History of movement and contemporary issues regarding wandering, pilgrimage, adventure, exploration, migration, exile, and eventually tourism. Impacts to culture on mobilities as well as relationships between travel and writing.

ม.626 มานุษยวิทยาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

3 (3-0-9)

AN626 Anthropology of Science and Technology

อิทธิพลของสังคม วัฒนธรรม และการเมืองต่อการวิจัยทางวิทยาศาสตร์และประดิษฐ์กรรมทางเทคโนโลยี ผลกระทบของการวิจัยทางวิทยาศาสตร์และประดิษฐ์กรรมทางเทคโนโลยีต่อสังคม วัฒนธรรม และการเมือง มิติทางชาติพันธุ์ ชนชั้น และเพศสภาพในการวิจัยทางวิทยาศาสตร์และประดิษฐ์กรรมทางเทคโนโลยี วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในชีวิตประจำวัน การศึกษาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเชิงชาติพันธุ์วรรณนา

Influences of society, culture, and politics on scientific research and technological invention and the effects of scientific research and technological invention on society, culture and politics. Aspects of ethnicity, class, and gender in scientific research and technological invention. Science and technology in everyday life. Ethnographic studies of science and technology.

ม.627 มานุษยวิทยาการแพทย์

3 (3-0-9)

AN627 Medical Anthropology

สุขภาพ ความเจ็บป่วย การดูแลสุขภาพและการรักษาเยียวยาในวัฒนธรรมต่างๆ พัฒนาการและการครอบงำของการแพทย์สมัยใหม่ในความสัมพันธ์ระหว่างผู้เชี่ยวชาญในการดูแลสุขภาพ การรักษาโรคกับผู้ป่วย ความรู้ทางการแพทย์กับการคิดและปฏิบัติต่อชีวิตและร่างกาย รวมถึงการรื้อฟื้นเปลี่ยนแปลงทางเลือกในการดูแลรักษาความเจ็บป่วย

Understanding and practices regarding health, illness, and healing in different cultures. The social life of biomedicine as practical knowledge and its practitioners. the hegemonic role of biomedical knowledge and practice in people's life course. The reinvention of alternative cure and healing.

ม.628 มานุษยวิทยาสิ่งแวดล้อม

3 (3-0-9)

AN628 Environmental Anthropology

แนวคิด ทฤษฎี และวิธีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อมผ่านปัจจัยทางวัฒนธรรม การเมือง และเศรษฐกิจ ได้แก่ กลุ่มที่ให้ความสำคัญกับการปรับตัวเข้าหากันระหว่างมนุษย์ วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม เช่น นิเวศวิทยาวัฒนธรรม นิเวศวิทยาชาติพันธุ์ นิเวศวิทยาประชากร นิเวศวิทยาระบบ และยุทธวิธีปรับตัว กลุ่มที่ได้รับอิทธิพลจากเศรษฐศาสตร์การเมือง เช่น นิเวศวิทยาการเมือง และนิเวศวิทยาประวัติศาสตร์ กลุ่มที่ได้รับอิทธิพลจากทฤษฎีร่วมสมัย เช่น นิเวศวิทยาหลังสมัยใหม่ กลุ่มที่สนใจปัจจัยเฉพาะ เช่น นิเวศวิทยาจิตวิญญาณ รวมถึงการศึกษาประเด็นปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมร่วมสมัย เช่น การจัดการทรัพยากร การเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม และภัยพิบัติ เป็นต้น

Theories and concepts of and approaches to the relationship between humans and environment through cultures, politics, and economy, including those focusing on mutual adaptation between humans, cultures, and environment such as cultural ecology, ethnoecology, population ecology, system ecology, and adaptive strategy, those influenced by political economy such as political ecology and historical ecology, those influenced by contemporary theories such as postmodern ecology, those focusing on specific factors such as spiritual ecology, as well as studies of contemporary environmental problems and issues such as natural resource management, climate change, and disaster.

ม.629 มานุษยวิทยาดิจิทัล 3 (3-0-9)

AN629 Digital Anthropology

เทคโนโลยีดิจิทัลกับสังคม สังคมแอนาล็อกกับสังคมดิจิทัล ทฤษฎีและวิธีวิทยาทางมานุษยวิทยาในการศึกษาดิจิทัล สื่อดิจิทัล สังคมและวัฒนธรรมออนไลน์ ชุมชนออนไลน์ การศึกษาเปรียบเทียบเทคโนโลยีดิจิทัลในต่างสังคม-วัฒนธรรม เทคโนโลยีดิจิทัลและสังคมโลกาภิวัตน์ ภาวะดิจิทัลกับภาวะพหุมนุษย์

Digital Technology and society, digital societal beings and analog societal beings, anthropological theories and methodologies in digital studies, digital medial, online society and culture, online ethnography, comparative studies of digital technology in different cultures and societies, digital technology and globalization, the digital and the post-human.

ม.630 วัตถุวัฒนธรรมและวัตถุสภาวะ: แนววิธีทางมานุษยวิทยา 3 (3-0-9)

AN630 Material Culture and Materiality: Anthropological approaches

มนทัศน์ทางมานุษยวิทยาและสังคมศาสตร์ที่เป็นพื้นฐานของประเด็นศึกษาว่าด้วยวัตถุวัฒนธรรมและวัตถุสภาวะ สํารวจแนววิธีศึกษาทางมานุษยวิทยาที่เชื่อมโยงนัยของวัตถุวัฒนธรรมและวัตถุสภาวะ ในการทําเข้าใจสภาวะความเป็นสังคมผ่านการเชื่อมร้อยระหว่างผู้กระทำการทั้งที่เป็นมนุษย์และไม่ใช่มนุษย์ พัฒนาประเด็นวิจัยเชิงชาติพันธุ์วรรณาว่าด้วยของกำนัล สินค้าและการบริโภค วัฒนธรรมทัศน์และโลกของผัสสะ วัตถุสะสมและการจัดแสดงทางพิพิธภัณฑ์ ภูมิทัศน์และมรดกวัฒนธรรม สื่อและเทคโนโลยีดิจิทัล ฯลฯ

Introduction to key concepts in Anthropology and social sciences for the study of material culture and materiality. Review of anthropological approaches that engage with material culture and materiality in the understanding of sociality and relations between human and non-human actors. Develop ethnographic research issues on gift, commodity

and consumption; visual culture and the sensory worlds; museum collection and display; cultural landscape and heritage; digital media and technologies, etc.

2. กลุ่มวิชาในแขนงมรดกวัฒนธรรมและพิพิธภัณฑ์ศึกษา (Heritage and Museum Studies Section)

ม.631 ประเด็นเฉพาะเรื่องทางมานุษยวิทยากายภาพ 3 (3-0-9)

AN631 Special Topics in Physical Anthropology

อ่านและอภิปรายประเด็นความรู้ร่วมสมัยด้านมานุษยวิทยากายภาพ

Reading and discussion on the selected current issues in physical anthropology.

ม.632 โบราณคดีในโลกสมัยใหม่ 3 (3-0-9)

AN632 Archaeologies in Modern World

การศึกษาและสำรวจโบราณคดีในโลกสมัยใหม่ที่มีความหลากหลาย ทั้งแนวคิดทฤษฎีและวิธีวิทยาโบราณคดีในหลากหลายความหมาย ความเข้าใจและการรับรู้ของสาธารณะ ตลอดจนอาณาบริเวณใหม่ของการศึกษาโบราณคดี เช่น โบราณคดีของโลกสมัยใหม่ โบราณคดีสงคราม นอกจากนี้ยังศึกษาแนวคิดที่ว่าด้วยเรื่องบทบาทหน้าที่ของโบราณคดีต่อสังคมในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านการศึกษา การจัดการมรดกวัฒนธรรมและพิพิธภัณฑ์ การสร้างการตระหนักรู้ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม ผ่านวัตถุโบราณคดีและกรณีศึกษาสังคมในอดีต เช่น ความไม่เท่าเทียม ความขัดแย้งทางศาสนา การใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่ไม่สมดุล และภัยพิบัติ เป็นต้น รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากโบราณคดีของสังคมร่วมสมัย เช่น การสร้างอัตลักษณ์ สิทธิทางวัฒนธรรม การท่องเที่ยว เป็นต้น

Studies of archaeologies in modern world, focusing on diversity of theories and practices and archaeologies in different perspectives perceived by people with different backgrounds and interests. Roles of archaeology to contemporary society in education, cultural heritage and museum management. Contributions of archaeology in reinforcing the awareness in society on issues such as inequality, religious conflict, overexploitation of natural resources and disaster. Contemporary issues on usage of archaeology in identity formation, cultural right and tourism.

ม.633 โบราณคดีความตาย 3 (3-0-9)

AN633 Archaeology of Death

สำรวจแนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการการศึกษาโบราณคดีความตาย ที่นอกเหนือจากการศึกษาและตีความสังคมในอดีตผ่านหลักฐานทางโบราณคดี ผ่านหลุมฝังศพ โดยยกกรณีศึกษาจากแหล่งโบราณคดีต่าง ๆ ทั่วโลก รายวิชานี้ยังให้ความสนใจต่อประเด็นเชิงจริยธรรมของการจัดการ และจัดแสดงชิ้นส่วน และเรือนร่างของมนุษย์ในฐานะโบราณวัตถุ รวมไปถึงสิทธิชุมชน และสิทธิของคนพื้นเมือง

Archaeology of death, studying and interpreting ancient societies not only through contexts and artefacts from burials, but also to explore concepts and theories in archaeology of death by using global case studies to illustrate ethical issues relating to manipulating and displaying human remains. Aspect of body as archaeological specimen, and issues on community and native rights.

ม.634 โบราณคดีอาณานิคมและหลังอาณานิคม 3 (3-0-9)

AN634 Archaeology of Colonialism and Post-colonialism

การวิพากษ์การสร้างองค์ความรู้ทางโบราณคดีอันได้รับอิทธิพลสำคัญจากกระบวนทัศน์สมัยใหม่ ในช่วงศตวรรษที่ 19 กระบวนทัศน์และอิทธิพลของกระบวนทัศน์ต่าง ๆ ในโบราณคดีร่วมสมัย ได้แก่ การสร้างความรู้ ปฏิบัติการพิพิธภัณฑ์ และการจัดการมรดกวัฒนธรรม ที่มาของสาขาวิชาโบราณคดี มโนทัศน์ดั้งเดิมและทฤษฎีระยะแรก

Critical approaches to archaeological knowledge and production derived from the paradigm of modernism since the 19th century. Paradigms and their influences in contemporary archaeology: including knowledge formation, museum practice, and cultural heritage management. The origin of archaeology discipline, its early concepts and theories.

ม.635 พิพิธภัณฑ์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และการเมืองของอดีต 3 (3-0-9)

AN635 Southeast Asian Museums and Politics of the Past

ประเด็นศึกษาด้านพิพิธภัณฑ์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยมีประเด็นหลักที่บริบททาง ประวัติศาสตร์ยุคอาณานิคม การเมืองของการจัดการอดีต การสร้างภาพแทนความจริงผ่านพิพิธภัณฑ์ ความเป็นชาติพันธุ์ ชาตินิยม และประเด็นร่วมสมัย

Issues of museums in Southeast Asia. Historical context since the colonial period, politics of the past, representation in museum, ethnicity, nationalism, and contemporary issues.

ม.636 การจัดแสดงวัฒนธรรม 3 (3-0-9)

AN636 Curating Cultures

ทฤษฎีและการปฏิบัติ การออกแบบและจัดแสดงนิทรรศการในพิพิธภัณฑ์ ประเด็นเชิงวิพากษ์ในการจัดแสดง การวิจัย และตีความวัตถุที่ใช้ในการจัดแสดง การออกแบบ และเขียนนิทรรศการ และจริยธรรมในการจัดแสดง ปฏิบัติการออกแบบและจัดแสดงนิทรรศการโดยใช้ชุดสะสมต่าง ๆ เช่น วัตถุชาติพันธุ์ โบราณวัตถุ และวัตถุวัฒนธรรมร่วมสมัย ของพิพิธภัณฑ์ธรรมชาติวิทยาเฉลิมพระเกียรติ ผลงานการออกแบบและจัดแสดงจะติดตั้งในห้องจัดแสดงนิทรรศการชั่วคราวของพิพิธภัณฑ์ธรรมชาติวิทยา

Theories and practices in design and exhibition for museums. Critical approaches on museum display, collection research, and collections interpretation. Design and writing for exhibition, ethical issues regarding museum display. Practice to design an exhibition by using collections such as ethnographic materials, archaeological specimens, or contemporary cultural materials from the collections of Thammasat Museum of Anthropology. Students' exhibition installed and displayed at the temporary exhibition gallery of Thammasat Museum of Anthropology.

ม.637 วัตถุทางชีว-กายภาพกับการจัดแสดงวัฒนธรรม

3 (3-0-9)

AN637 Bio-physical Objects and Exhibiting Culture

ประวัติการอธิบายพัฒนาการของธรรมชาติและวิวัฒนาการมนุษย์ในโลกตะวันตกและตะวันออก ที่จัดวางให้ “มนุษย์” เป็นศูนย์กลางของคำอธิบาย เช่น การจัดจำแนกสิ่งมีชีวิตของลินเนียสและดาร์วิน คัมภีร์ปุราณะของอินเดีย และข้อวิพากษ์วิจารณ์ของแนวคิดดังกล่าว รวมถึงปัญหาของการจัดแสดงซากร่างกายของมนุษย์ หรือชิ้นส่วนทางชีว-กายภาพของมนุษย์ในพิพิธภัณฑ์ซึ่งกลายมาเป็นประเด็นขัดแย้งที่แหลมคมมากขึ้นในปัจจุบัน ศักยภาพความรู้การจัดจำแนกมนุษย์และสิ่งอื่น ๆ ว่ามีผลอย่างไรต่อการนำไปใช้เพื่อการจัดแสดงทั้งในพิพิธภัณฑ์ทางธรรมชาติวิทยา ชาติพันธุ์วิทยา นิทรรศการทางศิลปะและวิธีการนำมาอธิบายวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับความเป็นมนุษย์ การแบ่งแยกระหว่างโลกธรรมชาติและวัฒนธรรม สืบค้นข้อมูลที่เกี่ยวข้องในประเด็นปัญหาของการจัดแสดง “วัตถุทางชีว-กายภาพ” ในพิพิธภัณฑ์ ซึ่งเกี่ยวเนื่องกับข้อขัดแย้งทั้งในทางการเมือง กฎหมาย ปรัชญาและจริยธรรม

Narratives of the history of natural sciences and the literature relating to the evolution of human and the origin of human in the Western and Eastern cultures, such as Linnaeus' s and Darwin's Classifications and Puranas of India, that are always human oriented. Critique of such concepts. Problems and controversy in exhibiting human remains or human bio-physical parts in museums of natural history, ethnology and arts. Classifications of human and objects; their manifestation in museum exhibitions, their effects on methods used in explaining cultures, and their influences in the division of nature and culture. Debates on exhibiting “Biological-Physical Objects” in museums, relating to the issues of politics, law, philosophy and ethics.

ม.638 พุทธศาสนาและมรดกสืบทอดในเอเชียอาคเนย์ 3 (3-0-9)

AN638 Buddhism and its legacy in South and Southeast Asia

การเติบโตของพุทธศาสนาในเอเชียใต้และการแพร่ของพุทธศาสนาไปยังเอเชียอาคเนย์ผ่านหลักฐานทางโบราณคดี และทำความเข้าใจถึงบทบาทสำคัญของวัตถุวัฒนธรรมในการแพร่ตัวของพุทธศาสนา เช่น พระธาตุ ผอบบรรจุพระธาตุและลูกปัด ทำความเข้าใจปฏิสัมพันธ์ของชุมชนท้องถิ่นในโลกปัจจุบันที่มีต่อวัตถุวัฒนธรรมอันเป็นมรดกสืบทอดจากการที่พุทธศาสนาเข้าไปตั้งถิ่นฐาน รวมถึงศึกษาบทบาทของวัตถุวัฒนธรรมเหล่านี้ในการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพของชุมชนท้องถิ่น

The growth of Buddhism in the Indian Subcontinent and its spread to Southeast Asia from archaeological evidence The important role of material cultures such as relics, relic caskets, and beads in the movement of this religion, and their associated legacy in the living of present-day local communities in the areas where Buddhism established itself.

ม.639 สัมมนา มรดกวัฒนธรรมเชิงวิพากษ์ 3 (3-0-9)

AN639 Seminar on Critical Heritage

ประเด็นปัญหาของมรดกวัฒนธรรมเกี่ยวกับมุมมองของการใช้อดีตในปัจจุบัน ความสัมพันธ์ระหว่างผู้คน มรดกวัฒนธรรมและอำนาจ ความเชื่อมโยงระหว่างมรดกวัฒนธรรมที่เป็นกายภาพและไม่เป็นกายภาพ การใช้ประโยชน์มรดกวัฒนธรรม การจัดการ การมีส่วนร่วมของชุมชน

Heritage issues regarding the use of the past for present. Relationship between people, heritage and power. Relationship between tangible and intangible heritage. The use of heritage, management and community engagement.

3. กลุ่มวิชาการศึกษาเฉพาะเรื่องและรายวิชาเอกเทศ (Special Topics and Individual Course)

ม.691 สัมมนาปัญหาเฉพาะทางมานุษยวิทยา I 3 (3-0-9)

AN691 Special Topics Seminar in Anthropology I

การสัมมนาประเด็นเฉพาะบางประเด็นทางมานุษยวิทยาในระดับลึกลับ ของกลุ่มนักศึกษาและอาจารย์หรือผู้เชี่ยวชาญประเด็นดังกล่าว

Reading and discussion on the selected current issues in anthropology.

ม.692 สัมมนาปัญหาเฉพาะทางมานุษยวิทยา II 3 (3-0-9)

AN692 Special Topics Seminar in Anthropology II

การสัมมนาประเด็นเฉพาะบางประเด็นทางมานุษยวิทยาในระดับลึกลับ ของกลุ่มนักศึกษาและอาจารย์หรือผู้เชี่ยวชาญประเด็นดังกล่าว

Reading and discussion on the selected current issues in anthropology.

ม.699 รายวิชาเอกเทศ

3 (3-0-9)

AN699 Individual Course

การค้นคว้าหัวข้อหรือประเด็นเฉพาะทางมานุษยวิทยา ตามความสนใจของนักศึกษาแต่ละคน ภายใต้การแนะนำดูแลของอาจารย์

Extensive individual study on specific topic or issue in anthropology under supervision of academic staffs.

3.1.5.4 การค้นคว้าอิสระ

ม.709 การค้นคว้าอิสระ

6

AN709 Independent Studies

การค้นคว้าวิจัยหัวข้อหรือประเด็นเฉพาะทางมานุษยวิทยา ตามความสนใจของนักศึกษาแต่ละคน ภายใต้การแนะนำดูแลของอาจารย์ การเขียนและนำเสนอบทความวิจัยทางมานุษยวิทยา จริยธรรมในการวิจัยและการเผยแพร่ผลงาน

Advanced individual research on specific topic or issue in anthropology under supervision of an academic staff. Write-up and presentation of anthropological research article; research and publication ethics.

3.1.5.5 วิทยานิพนธ์

ม.800 วิทยานิพนธ์

12

AN800 Thesis

การสร้างโครงการและดำเนินการวิจัยประเด็นเฉพาะเรื่องทางมานุษยวิทยา การเขียนและนำเสนอผลงานวิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิตทางมานุษยวิทยา จริยธรรมในการวิจัยและการเผยแพร่ผลงานวิชาการ

Supervised research in selected topics. Emphasis on the writing, sharing work in progress and ethics of anthropological research.

3.2 เลขประจำตัวประชาชน ตำแหน่งทางวิชาการ ชื่อ สกุล และคุณวุฒิของอาจารย์ประจำหลักสูตร

เลขประจำตัวบัตรประชาชน	ตำแหน่งทางวิชาการ	ชื่อ -สกุล	คุณวุฒิการศึกษา/สถาบัน/ปีการศึกษาที่จบ
3.2.1 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและอาจารย์ประจำหลักสูตร			
	ศาสตราจารย์ ดร.	เสมอชัย พูลสุวรรณ	- Ph.D. (Physical Anthropology), University of Michigan, Ann Arbor, U.S.A. (2534) - M.A. (Physical Anthropology), University of Michigan, Ann Arbor, U.S.A. (2530) - วท.บ. (เกษตรศาสตร์) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (2523)
	รองศาสตราจารย์ ดร.	ยุกติ มุกดาวิจิตร	- Ph.D. (Anthropology), University of Wisconsin-Madison, U.S.A. (2550) - M.A. (Anthropology), University of Wisconsin-Madison, U.S.A. (2543) - สม.ม. (มานุษยวิทยา) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2538) - ศ.บ. (เศรษฐศาสตร์) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2533)
	รองศาสตราจารย์ ดร.	อนุสรณ์ อนุโณ	- Ph.D. (Anthropology), University of Washington, U.S.A. (2553) - M.A. (Anthropology), University of Washington, U.S.A. (2551) - สม.ม. (มานุษยวิทยา) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2540) - อ.ม. (วรรณคดีเปรียบเทียบ) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2539) - อ.บ. (ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยศิลปากร (2536)
3.2.1 อาจารย์ประจำหลักสูตร			
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.	พจนก กาญจนจันทร์	- Ph.D. (Archaeology), University of Bristol, UK (2549) - M.A. (Landscape Archaeology), University of Bristol, UK (2544) - M.A. (Translation Studies), Warwick University, UK (2543) - ศศ.บ. (ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยรามคำแหง (2536)
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.	พิเชฐ สายพันธ์	- Ph.D. (Ethnology) Vietnam National University, Vietnam (2554) - สม.ม. (มานุษยวิทยา) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2539) - บข.บ. (การบัญชี) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2535)
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.	ประเสริฐ แรงกล้า	- Ph.D. (Culture, History and Language), Australian National University, Australia (2556) - M.Sc. (Natural Resources Management), Asian Institute of Technology, Thailand (2547) - ร.บ. (ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2541)
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.	ดร.บุญเลิศ วิเศษปรีชา	- Ph.D. (Anthropology), University of Wisconsin-Madison, U.S.A. (2558) - สม.ม. (มานุษยวิทยา) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2546) - วท.บ. (ประมง) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (2538)

เลขประจำตัวบัตรประชาชน	ตำแหน่งทางวิชาการ	ชื่อ -สกุล	คุณวุฒิการศึกษา/สถาบัน/ปีการศึกษาที่จบ
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.	ดร.เทียมสุรย์ สิริศรีศักดิ์	- D.Phil. (Urban Engineering), The University of Tokyo, Japan (2554) - สด.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2544) - สด.บ. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (2541)
	อาจารย์ ดร.	ดร.วรวิทย์ บุญไทย	- Ph.D. (Anthropology, Archaeology and Ethnology) University of Paris I, Pantheon-Sorbonne, France. (2561) - M.Res (Archaeology and Art History) University Paris-Sorbonne (Paris IV), France. (2555) - B.A. (Human and Social Sciences and Art, Humanities, Language), National Institute for Oriental Language and Civilization, France. (2559) - M.A. (Archaeology) (First Class), Deccan College Postgraduate and Research Institute, India (2546) - วท.บ. (พีชไร) มหาวิทยาลัยแม่โจ้ (2540)
	อาจารย์ ดร.	วรรณพร เรียนแจ้ง	- Ph.D. (Archaeology), University of Cambridge, UK (2560) - M.A. (Archaeology), University College London (UCL), UK (2553) - อ.บ. (ภาษาญี่ปุ่น), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2538)
	รองศาสตราจารย์ ดร.	ธีระ สินเดชารักษ์	- พร.ด. (ประชากรศาสตร์), มหาวิทยาลัยมหิดล (2551) - วท.ม. (สถิติประยุกต์) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2544) - วท.บ. (สถิติ) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2541)
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.	จันทน์ เจริญศรี	- Ph.D. (Sociology) University of Essex, UK. (2554) - M.A. (Sociology) University of Essex, UK. (2550) - สม.ม. (สังคมวิทยา) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2544) - ว.บ. (ภาพยนตร์และการถ่ายภาพ) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2539)
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.	ปณิธิ บรรานัน	- Ph.D. (Gender Studies) Leiden University, The Netherlands (2552) - M.A. (Gender Studies) University of Amsterdam, The Netherlands (2547) - สม.ม. (สังคมวิทยา) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2545) - สม.บ. (สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2541)
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.	ณัฐจรี สุวรรณภักดิ์	- Ph.D. (Sociology) La Trobe University, Australia (2557) - สม.ม. (มานุษยวิทยา) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2546) - สม.บ. (สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2541)
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.	วิลาลินี พนานครทรัพย์	- Ph.D. (Sociology) La Trobe University, Australia (2558) - สม.ม. (สังคมวิทยา) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2545) - สม.บ. (สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2541)
	อาจารย์ ดร.	เอกสิทธิ์ หนูนภักดิ์	- พร.ด. (รัฐศาสตร์) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2559) - ศศ.ม. (ญี่ปุ่นศึกษา) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2546) - บธ.บ. (การจัดการ) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล (2540)

4. องค์ประกอบเกี่ยวกับประสบการณ์ภาคสนาม

-ไม่มี-

5. ข้อกำหนดเกี่ยวกับการทำการค้นคว้าอิสระและวิทยานิพนธ์

5.1 คำอธิบายโดยย่อ

การค้นคว้าอิสระ

การค้นคว้าวิจัยหัวข้อหรือประเด็นเฉพาะทางมานุษยวิทยาอย่างพิสดาร ตามความสนใจของนักศึกษาแต่ละคน ภายใต้การแนะนำดูแลของอาจารย์ การเขียนและนำเสนอบทความวิจัยทางมานุษยวิทยา จริยธรรมในการวิจัยและการเผยแพร่ผลงาน

วิทยานิพนธ์

การสร้างโครงการและการดำเนินการวิจัยประเด็นเฉพาะเรื่องทางมานุษยวิทยา การเขียนและนำเสนอวิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิตทางมานุษยวิทยา จริยธรรมในการวิจัยและการเผยแพร่ผลงานวิชาการ

5.2 มาตรฐานผลการเรียนรู้

การค้นคว้าอิสระ

ผลงานการค้นคว้าอิสระที่มีคุณภาพเพียงพอในระดับที่จะผ่านได้นั้น จะต้องเป็นงานเขียนที่เสนอข้อมูลทางสังคม วัฒนธรรม หรือชาติพันธุ์ จากการทำงานภาคสนาม หรือเสนอผลการวิเคราะห์โดยใช้แนวความคิดทางมานุษยวิทยา หรือเสนอข้อสรุปใหม่ทางทฤษฎีที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาวิชาการ

วิทยานิพนธ์

วิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพเพียงพอในระดับที่จะผ่านได้นั้น จะต้องเป็นงานเขียนที่เสนอข้อมูลใหม่ทางสังคม วัฒนธรรม หรือชาติพันธุ์ จากการทำงานภาคสนาม หรือเสนอผลการวิเคราะห์โดยใช้แนวความคิดทางมานุษยวิทยา หรือเสนอข้อสรุปใหม่ทางทฤษฎีที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาวิชาการ

5.3 ช่วงเวลา

การค้นคว้าอิสระ ตั้งแต่ภาคการศึกษาที่ 1 ของปีการศึกษาที่ 3

วิทยานิพนธ์ ตั้งแต่ภาคการศึกษาที่ 2 ของปีการศึกษาที่ 2

5.4 จำนวนหน่วยกิต

การค้นคว้าอิสระ 6 หน่วยกิต

วิทยานิพนธ์ 12 หน่วยกิต

5.5 ข้อกำหนด การทำวิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระ และการสอบประมวลความรู้

5.5.1 การสอบประมวลความรู้ (Comprehensive Examination) กรณีนักศึกษาเลือกศึกษาแผน ข

1) นักศึกษามีสิทธิ์สอบประมวลความรู้ได้เมื่อได้คะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 3.00 และศึกษารายวิชามาแล้วไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต

2) นักศึกษาจะต้องยื่นความจำนงขอสอบประมวลความรู้ตั้งแต่ภาค 2 ในปีการศึกษาที่ 2 โดยต้องสอบให้ได้ระดับ P (ผ่าน) ภายใน 3 ครั้ง ซึ่งการสอบแต่ละครั้งต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า 90 วัน และจะต้องสอบให้ผ่านภายในปีการศึกษาที่ 3 ทั้งนี้ผลการสอบทุกครั้งจะบันทึกไว้ในระบบ

3) การสอบประมวลความรู้ประกอบด้วย การสอบข้อเขียนและสอบปากเปล่า ภายใต้การดูแลของคณะกรรมการสอบประมวลความรู้ ซึ่งคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาของคณะฯ เป็นผู้เสนอ คณบดีแต่งตั้ง

5.5.2 การเตรียมการและการสอบการค้นคว้าอิสระ (แผน ข)

การเตรียมการค้นคว้าอิสระ

1) นักศึกษาจะจดทะเบียนทำได้ เมื่อศึกษารายวิชามาแล้ว ไม่น้อยกว่า 4 ภาค การศึกษาปกติ และจะต้องมีหน่วยกิตสะสมไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต โดยมีค่าระดับเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 3.00 และสอบผ่านการสอบประมวลความรู้

2) ให้เขียนเป็นบทความวิชาการ (สามารถเขียนได้ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ)

3) กำหนดความยาวไว้ประมาณ 8,000–10,000 คำ

4) เมื่อนักศึกษาจัดทำเค้าโครงการค้นคว้าอิสระเสร็จแล้ว ให้คณบดีแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระและคณะกรรมการสอบเค้าโครงการค้นคว้าอิสระอย่างน้อย 2 ท่าน ซึ่งจะให้คำแนะนำนักศึกษารวมทั้งสอบเค้าโครงการค้นคว้าอิสระและการสอบการค้นคว้าอิสระ

5) อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา

การสอบการค้นคว้าอิสระ

1) คณะกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา

2) นักศึกษาต้องเสนอเค้าโครงการค้นคว้าอิสระ และร่างการค้นคว้าอิสระต่อคณะ ตามหลักเกณฑ์และขั้นตอนที่คณะกำหนดไว้

3) รูปแบบการเขียนการค้นคว้าอิสระ ให้ใช้รูปแบบเดียวกับการเขียนวิทยานิพนธ์ หรือตามที่คณะกำหนด โดยให้ระบุปีการศึกษาที่สำเร็จการศึกษาไว้ด้วย

4) การสอบการค้นคว้าอิสระ ให้เป็นไปตามระเบียบและข้อบังคับของ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2561

5.5.3 การเตรียมการและการสอบวิทยานิพนธ์ (แผน ก แบบ ก2)

การเตรียมการทำวิทยานิพนธ์

1) นักศึกษาจะจดทะเบียนทำวิทยานิพนธ์ได้ เมื่อศึกษารายวิชามาแล้ว ไม่น้อยกว่า 3 ภาคการศึกษาปกติ และจะต้องมีหน่วยกิตในวิชาบังคับและวิชาเลือกสะสมไม่น้อยกว่า 24 หน่วยกิต โดยมีค่าระดับเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 3.00

2) นักศึกษาต้องทำวิทยานิพนธ์เป็นภาษาไทย หากเป็นภาษาต่างประเทศต้องได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาของคุณะ

3) หลังจากจดทะเบียนทำวิทยานิพนธ์แล้ว นักศึกษาต้องเสนอหัวข้อวิทยานิพนธ์ต่อคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา เพื่อให้คณบดี คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา แต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และกรรมการวิทยานิพนธ์ รวมไม่น้อยกว่า 3 คน ซึ่งจะให้คำแนะนำนักศึกษา รวมทั้งสอบเค้าโครงวิทยานิพนธ์ และสอบวิทยานิพนธ์

4) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

การสอบวิทยานิพนธ์

1) คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.2558 ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

2) นักศึกษาจะสอบวิทยานิพนธ์ได้เมื่อสอบภาษาต่างประเทศผ่านแล้ว

3) การสอบวิทยานิพนธ์ ให้เป็นไปตามระเบียบและข้อบังคับของมหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ว่าด้วยวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ และการค้นคว้าอิสระ พ.ศ.2559 และการสอบวิทยานิพนธ์ที่จะได้ผลระดับ S ต้องได้มติเป็นเอกฉันท์จากคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

5.6 กระบวนการประเมินผล

การค้นคว้าอิสระ

1) ประเมินคุณภาพเค้าโครงการค้นคว้าอิสระจากการสอบโดยคณะกรรมการสอบที่คณะ แต่งตั้งขึ้น ซึ่งประกอบด้วย อาจารย์ที่ปรึกษา และกรรมการสอบที่เป็นอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัย และ/หรือผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกสถาบัน

2) ประเมินผลบทความวิชาการจากการค้นคว้าอิสระ โดยอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ ก่อนส่งบทความตีพิมพ์หรืออย่างน้อยดำเนินการให้ผลงานหรือส่วนหนึ่งของผลงานได้รับการยอมรับให้ ตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการหรือเสนอต่อที่ประชุมที่มีรายงานการประชุม (proceeding)

3) ประเมินคุณภาพการค้นคว้าอิสระจากการสอบโดยคณะกรรมการสอบ ซึ่งเป็น คณะกรรมการชุดเดียวกันกับคณะกรรมการสอบเค้าโครงการค้นคว้าอิสระที่คณะแต่งตั้ง

4) กลไกการทวนสอบมาตรฐาน คณะต้องปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับ บัณฑิตศึกษา พ.ศ.2558 ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) กระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง การแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระและกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระและข้อบังคับ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2561

5) การประเมินความก้าวหน้าการค้นคว้าอิสระให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2561

วิทยานิพนธ์

1) ประเมินคุณภาพโครงร่างวิทยานิพนธ์จากการสอบโดยคณะกรรมการสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์อย่างน้อย 3 คน ซึ่งประกอบด้วย ประธานกรรมการวิทยานิพนธ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และกรรมการวิทยานิพนธ์ที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกสถาบัน

2) ประเมินความก้าวหน้าในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์โดยการจัดสัมมนาวิทยานิพนธ์เพื่อให้นักศึกษาเสนอความก้าวหน้าของวิทยานิพนธ์ที่กำลังทำอยู่ให้คณะกรรมการวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาเองตลอดจนคณาจารย์ในคณะและนักศึกษาสาขาอื่น ชั้นปีอื่นได้ร่วมรับฟัง ชักถาม และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่องานวิทยานิพนธ์ที่นำเสนอ

3) ประเมินผลบทความจากวิทยานิพนธ์โดยอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) ก่อนส่งบทความตีพิมพ์หรืออย่างน้อยดำเนินการให้ผลงานหรือส่วนหนึ่งของผลงานได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการหรือเสนอต่อที่ประชุมที่มีรายงานการประชุม (proceeding)

4) ประเมินคุณภาพวิทยานิพนธ์จากการสอบโดยคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ซึ่งเป็นคณะกรรมการชุดเดียวกันกับคณะกรรมการสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ที่คณะแต่งตั้ง

5) กลไกการทวนสอบมาตรฐาน คณะต้องปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.2558 ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) กระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง การแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และระเบียบมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ และการค้นคว้าอิสระ พ.ศ.2559

6) การประเมินความก้าวหน้าวิทยานิพนธ์ให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.2561

หมวดที่ 4 ผลการเรียนรู้ กลยุทธ์การสอนและการประเมินผล

1. การพัฒนาคุณลักษณะพิเศษของนักศึกษา

คุณลักษณะพิเศษ	กลยุทธ์หรือกิจกรรมของนักศึกษา
1.1 ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ	- ให้ผู้ทดสอบภาษาอังกฤษได้ไม่ถึงเกณฑ์มาตรฐานของมหาวิทยาลัย ไปศึกษาและสอบผ่านวิชา มธ. 005 และมธ.006 (ภาษาอังกฤษ1 และภาษาอังกฤษ2) - เน้นการอ่านตำราที่เป็นภาษาอังกฤษในทุกรายวิชา
1.2 ความสามารถในการเก็บข้อมูลภาคสนามและการเขียนงานวิชาการ	- จัดกิจกรรมวิชาการลักษณะเสวนา สัมมนา บรรยายพิเศษ เกี่ยวกับเทคนิคในการเก็บข้อมูลภาคสนามและการเขียนงานวิชาการ - ฝึกการวิจัยภาคสนามในรายวิชาต่างๆ
1.3 มีจรรยาบรรณต่อแหล่งข้อมูล	- บรรจุเนื้อหาเรื่องจรรยาบรรณต่อแหล่งข้อมูลให้นักศึกษาได้ตระหนักในรายวิชาต่างๆ และกำกับดูแลให้นักศึกษาปฏิบัติตามจรรยาบรรณในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์

2. การพัฒนาผลการเรียนรู้ในแต่ละด้าน

2.1 คุณธรรม จริยธรรม

2.1.1 ผลการเรียนรู้ ด้านคุณธรรม จริยธรรม

1. มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม
2. เคารพในคุณค่าและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์
3. พยายามทำความเข้าใจและมีความอดกลั้นในความแตกต่างของความเชื่อ ความคิด และวัฒนธรรมอันหลากหลายทั้งที่อยู่รอบตน สังคมอื่นรอบข้างและสังคม วัฒนธรรมอื่นซึ่งอยู่ห่างออกไป

2.1.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านคุณธรรมและจริยธรรม

เน้นและสนับสนุนฝึกฝนให้นักศึกษาสามารถมองเห็นความเชื่อมโยงของปรากฏการณ์ทางสังคมวัฒนธรรม จากระดับส่วนตัวสู่ส่วนรวม เพื่อนำไปสู่ความเข้าใจอย่างแท้จริงเกี่ยวกับสังคมวัฒนธรรมทั้งของตนเองและของผู้อื่น

2.1.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรมและจริยธรรม

ใช้วิธีการประเมินหลากหลายวิธี ทั้งการประเมินระหว่างเรียน ภายหลังจากสิ้นสุดวิชาและ ภายหลังจากสำเร็จการศึกษา

1) ประเมินระหว่างเรียนและหลังสิ้นสุดวิชา โดยผู้เรียนประเมินตนเอง ประเมิน โดยผู้อื่น (เพื่อน อาจารย์ผู้สอน ผู้ใช้บัณฑิตและชุมชน) โดยใช้วิธีการประเมินที่หลากหลาย ทั้ง การสัมภาษณ์ การสังเกต ใช้แบบสอบถาม

2) ประเมินภายหลังจากสำเร็จการศึกษาแล้ว โดยให้บัณฑิตประเมินตนเอง ประเมินจากผู้ใช้บัณฑิต ผู้ร่วมงานและ/หรือชุมชน โดยใช้แบบสอบถาม หรือการสัมภาษณ์

2.2 ความรู้

2.2.1 ผลการเรียนรู้ด้านความรู้

1. มีความรู้และความเข้าใจองค์ความรู้มนุษยวิทยาที่สากล เพื่อเป็นเครื่องมือพื้นฐานใน การทำความเข้าใจปรากฏการณ์ทางสังคมวัฒนธรรมทั้งของ สังคมที่ตนเองสังกัดและสังคมวัฒนธรรมอื่น

2. สามารถนำแนวทฤษฎีที่ตนเองสนใจมาพิจารณา อธิบายและวิพากษ์ วิเคราะห์ ปรากฏการณ์ทางสังคม ซึ่งมีความเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ

3. สามารถนำเสนอข้อคิดเห็นหรือทางออกต่อสังคมในวงกว้างได้

2.2.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านความรู้

ใช้กลวิธีการสอนที่หลากหลายทั้งการบรรยายร่วมกับการอภิปราย ค้นคว้า วิเคราะห์ และใช้กรณีศึกษา การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม เรียนรู้จากสถานการณ์จริง โดยมุ่งเน้นและสนับสนุนให้นักศึกษาค้นคว้าหาความรู้ในเรื่องที่ตนเองสนใจอย่างเต็มที่

2.2.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านความรู้

ประกอบด้วย การประเมินหลายวิธี/กิจกรรม เพื่อให้ครอบคลุมการประเมินผลด้าน ความรู้ ทั้งการเรียนในห้องเรียนและการเรียนด้วยตนเอง เช่น การสอบ การนำเสนอรายงาน การค้นคว้า การวิเคราะห์กรณีศึกษา และการนำเสนอโครงการ

2.3 ทักษะทางปัญญา

2.3.1 ผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

1. สามารถคิด วิเคราะห์ปรากฏการณ์ทั้งในระดับปัจเจกและสังคมได้อย่างเป็นระบบ และสร้างสรรค์

2. สามารถมองเห็นความเชื่อมโยงของปัจจัยต่างๆที่มีความเกี่ยวข้องกับมนุษย์และสังคม

3. สามารถเสนอความคิด อธิบายความเชื่อมโยงและความสัมพันธ์ดังกล่าว และวิพากษ์ ได้อย่างชัดเจนและมีเหตุผลและสร้างสรรค์

2.3.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

ใช้การสอนที่หลากหลาย ประกอบด้วย การบรรยาย อภิปราย กรณีศึกษา และค้นคว้าด้วยตนเองภายใต้การชี้แนะอย่างใกล้ชิดของผู้สอน

2.3.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

การประเมินหลายวิธีและกิจกรรม ทั้งในระหว่างการเรียนรู้และหลังการสิ้นสุดการศึกษา โดยให้บัณฑิตประเมินตนเอง ประเมินจากผู้ใช้บัณฑิต โดยใช้แบบสอบถามและการวิจัย

2.4 ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

2.4.1 ผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างตัวบุคคลและความรับผิดชอบ

1. มีความเคารพ ยอมรับ และอดกลั้นต่อความแตกต่าง ระหว่างบุคคลและวัฒนธรรม มีความเคารพในศักดิ์ศรีและคุณค่า ของความเป็นมนุษย์
2. ปรับตัวในปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และในชุมชนได้อย่างสร้างสรรค์
3. พร้อมทั้งจะคิดริเริ่มในการคิด วิเคราะห์ วิพากษ์ปัญหาอย่างอิสระและมีความรับผิดชอบ ต่อการแสดงออกดังกล่าว
4. มีความรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ของตนเองที่มีต่อสังคม

2.4.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

เน้นการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ร่วมกันถกเถียง แลกเปลี่ยน วิพากษ์วิจารณ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และผู้เรียนด้วยกันเองอย่างอิสระ สร้างสรรค์ และด้วยความรับผิดชอบโดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมกันของความแตกต่างในทางความคิดและแนวคิดในการศึกษาวิเคราะห์

2.4.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

มีการประเมินผลหลายด้าน ทั้งในระหว่างการเรียนรู้และภายหลังจากสิ้นสุดการศึกษา โดยการประเมินความสามารถในการทำงานร่วมกันกับผู้อื่น การแสดงออกในการถกเถียงวิพากษ์วิจารณ์อย่างมีประสิทธิภาพและสร้างสรรค์ การประเมินการแสดงออกของการตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น

2.5 ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

2.5.1 ผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

1. สามารถอธิบายเชื่อมโยงปรากฏการณ์ทางสังคมและวัฒนธรรมได้อย่างมีหลักการและมีเหตุผล
2. สามารถตั้งคำถามที่ท้าทาย วิพากษ์วิจารณ์สังคมวัฒนธรรมทั้งของตนเองและผู้อื่นได้อย่างชัดเจนและสร้างสรรค์

3. สามารถพัฒนาตนเองให้สามารถทำการสอน และทำงานวิจัยเกี่ยวกับสังคมและวัฒนธรรมได้

2.5.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

1) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ การสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกทักษะการพูด การเขียนและการสื่อความที่มีความประสิทธิภาพและสร้างสรรค์ทั้งในและนอกห้องเรียน

2) เปิดโอกาสและสนับสนุนให้ผู้เรียนเลือกใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างเหมาะสมต่อยุคสมัย ทั้งในการศึกษาค้นคว้า และนำเสนอผลงานต่อผู้อื่นในวงกว้าง

2.5.3 กลยุทธ์การประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ด้านการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ให้ความสำคัญที่กลยุทธ์ ดังนี้

ประเมินผลงานตามกิจกรรมการเรียนรู้ การสอนโดยใช้แบบสอบถาม การสัมภาษณ์

3. แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping)

3.1 คุณธรรม จริยธรรม

1. มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม
2. เคารพในคุณค่าและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์
3. พยายามทำความเข้าใจและมีความอดทนในความแตกต่างของความเชื่อ ความคิด และวัฒนธรรมอันหลากหลายทั้งที่อยู่รอบตน สังคมอื่นรอบข้างและสังคม วัฒนธรรมอื่นซึ่งอยู่ห่างออกไป

3.2 ความรู้

1. มีความรู้และความเข้าใจองค์ความรู้มานุษยวิทยาที่สากล เพื่อเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการทำความเข้าใจปรากฏการณ์ทางสังคมวัฒนธรรมทั้งของ สังคมที่ตนเองสังกัดและสังคมวัฒนธรรมอื่น
2. สามารถนำแนวทฤษฎีที่ตนเองสนใจมาพิจารณา อธิบายและวิพากษ์ วิจัยปรากฏการณ์ทางสังคม ซึ่งมีความเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ
3. สามารถนำเสนอข้อคิดเห็นหรือทางออกต่อสังคมในวงกว้างได้

3.3 ทักษะทางปัญญา

1. สามารถคิด วิเคราะห์ปรากฏการณ์ทั้งในระดับปัจเจกและสังคมได้อย่างเป็นระบบและสร้างสรรค์
2. สามารถมองเห็นความเชื่อมโยงของปัจจัยต่างๆที่มีความเกี่ยวข้องกับมนุษย์และสังคม
3. สามารถเสนอความคิด อธิบายความเชื่อมโยงและความสัมพันธ์ดังกล่าว และวิพากษ์ได้อย่างชัดเจนและมีเหตุผลและสร้างสรรค์

3.4 ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

1. มีความเคารพ ยอมรับ และอดกลั้นต่อความแตกต่าง ระหว่างบุคคลและวัฒนธรรม มีความเคารพในศักดิ์ศรีและคุณค่า ของความเป็นมนุษย์
2. ปรับตัวในปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และในชุมชนได้อย่างสร้างสรรค์
3. พร้อมที่จะคิดริเริ่มในการคิด วิเคราะห์ วิพากษ์ปัญหาอย่างอิสระและมีความรับผิดชอบ ต่อการแสดงออกดังกล่าว
4. มีความรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ของตนเองที่มีต่อสังคม

3.5 ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

1. สามารถอธิบายเชื่อมโยงปรากฏการณ์ทางสังคมและวัฒนธรรมได้อย่างมีหลักการและมีเหตุผล
2. สามารถตั้งคำถามที่ท้าทาย วิพากษ์วิจารณ์สังคมวัฒนธรรมทั้งของตนเองและผู้อื่น ได้อย่างชัดเจนและสร้างสรรค์
3. สามารถพัฒนาตนเองให้สามารถทำการสอน และทำงานวิจัยเกี่ยวกับสังคมและวัฒนธรรมได้

3. แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping)

● ความรับผิดชอบหลัก

○ ความรับผิดชอบรอง

รายวิชา	1. คุณธรรม จริยธรรม			2. ความรู้			3. ทักษะทางปัญญา			4. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคลและความรับผิดชอบ				5. ทักษะการวิเคราะห์เชิง ตัวเลข สื่อสาร และการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศ		
	1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3	4	1	2	3
1) รายวิชาบังคับ																
ม.601 ประวัติศาสตร์และพัฒนาการแนวคิดและทฤษฎี ทางมานุษยวิทยา	●	●	●	●	●	○	●	●	○	●	○	●	●	●	●	●
ม.602 การวิจัยทางมานุษยวิทยา	●	●	●	●	●	○	●	●	○	●	○	●	●	●	●	○
ม.603 สำนวณประเด็นวิจัยทางมานุษยวิทยา	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	●	●	●	●	○
ม.604 แนวคิดและทฤษฎีทางมานุษยวิทยาร่วมสมัย	●	●	●	●	●	○	●	●	○	●	○	●	●	●	●	●
2) รายวิชาบังคับแขนง																
ม.605 มานุษยวิทยากายภาพ	●	●	●	●	●	○	●	●	○	●	○	●	●	●	●	○
ม.606 โบราณคดีเชิงมานุษยวิทยา	●	●	●	●	●	○	●	●	○	●	●	●	○	●	●	○
ม.607 มรดกวัฒนธรรมและพิพิธภัณฑ์ศึกษาเบื้องต้น	●	●	●	●	○	○	●	○	○	●	○	○	●	●	○	○
3) รายวิชาเลือก																
1. กลุ่มวิชาในแขนงมานุษยวิทยาวัฒนธรรม																
ม.611 มานุษยวิทยาภาษา	●	●	●	●	●	○	●	●	○	●	○	●	○	●	●	○
ม.612 มานุษยวิทยาศาสนาและความเชื่อ	●	●	●	●	●	○	●	●	○	●	○	●	○	●	●	○
ม.613 สัญลักษณ์นิยมในงานพุทธศิลป์เอเชียอาคเนย์	●	●	●	●	●	○	●	●	○	●	○	●	○	●	●	○
ม.614ชาติพันธุ์ศึกษา	●	●	●	●	●	○	●	●	○	●	●	●	○	●	●	○

รายวิชา	1. คุณธรรม จริยธรรม			2. ความรู้			3. ทักษะทางปัญญา			4. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคลและความรับผิดชอบ				5. ทักษะการวิเคราะห์เชิง ตัวเลข สื่อสาร และการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศ		
	1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3	4	1	2	3
ม.615 มานุษยวิทยาเอเชียตะวันออกเฉียงใต้	●	●	●	●	●	○	●	●	○	●	○	●	●	●	●	○
ม.616 จีนศึกษาเชิงมานุษยวิทยา	●	●	●	●	●	○	●	●	○	●	○	●	●	●	●	○
ม.617 มานุษยวิทยาประวัติศาสตร์	●	●	●	●	●	○	●	●	○	●	○	●	●	●	●	○
ม.618 มานุษยวิทยากฎหมาย	●	●	●	●	●	○	●	●	○	●	○	●	●	●	●	○
ม.619 มานุษยวิทยารัฐ	●	●	●	●	●	○	●	●	○	●	○	●	●	●	●	○
ม.620 มานุษยวิทยาอำนาจ	●	●	●	●	●	○	●	●	○	●	○	●	●	●	●	○
ม.621 มานุษยวิทยาเศรษฐกิจ	●	●	●	●	●	○	●	●	○	●	○	●	●	●	●	○
ม.622 มานุษยวิทยาเพศสภาพและเพศวิถี	●	●	●	●	●	○	●	●	○	●	○	●	○	●	●	○
ม.623 มานุษยวิทยาเมือง	●	●	●	●	●	○	●	●	○	●	●	●	○	●	●	○
ม.624 ทฤษฎีและวิธีวิทยาศึกษาข้ามพรมแดน	●	●	●	●	●	○	●	●	○	●	●	●	○	●	●	○
ม.625 มานุษยวิทยาการเดินทางและการท่องเที่ยว	●	●	●	●	●	○	●	●	○	●	●	○	●	●	○	○
ม.626 มานุษยวิทยาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	●	●	●	●	●	○	●	●	○	●	○	●	○	●	●	○
ม.627 มานุษยวิทยาการแพทย์	●	●	●	●	●	○	●	●	○	●	○	●	○	●	●	○
ม.628 มานุษยวิทยาสิ่งแวดล้อม	●	●	●	●	●	○	●	●	○	●	○	●	○	●	●	○
ม.629 มานุษยวิทยาดิจิทัล	●	●	●	●	●	○	●	●	○	●	○	●	○	●	○	○
ม.630 วัฒนวัฒนธรรมชาติและวัตถุสถานะ: แนววิธีทาง มานุษยวิทยา	●	●	●	●	●	○	●	●	○	●	○	●	○	●	○	○

รายวิชา	1. คุณธรรม จริยธรรม			2. ความรู้			3. ทักษะทางปัญญา			4. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคลและความรับผิดชอบ				5. ทักษะการวิเคราะห์เชิง ตัวเลข สื่อสาร และการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศ		
	1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3	4	1	2	3
2. กลุ่มวิชาในแขนงมรดกวัฒนธรรมและพิพิธภัณฑศึกษา																
ม.631 ประเด็นเฉพาะเรื่องทางมานุษยวิทยากายภาพ	●	●	●	●	●	○	●	●	○	●	○	●	○	●	○	○
ม.632 โบราณคดีในโลกสมัยใหม่	●	●	●	●	○	○	●	○	○	●	○	○	●	●	○	○
ม.633 โบราณคดีความตาย	●	●	●	●	○	○	●	○	○	●	○	○	●	●	○	○
ม.634 โบราณคดีอาณานิคมและหลังอาณานิคม	●	●	●	●	○	○	●	○	○	●	○	○	●	●	○	○
ม.635 พิพิธภัณฑฯในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และการเมือง ของอดีต	●	●	●	●	○	○	●	○	○	●	○	○	●	●	○	○
ม.636 การจัดแสดงวัฒนธรรม	●	●	●	●	○	○	●	○	○	●	○	○	●	●	○	○
ม.637 วัตถุทางชีว-กายภาพกับการจัดแสดงวัฒนธรรม	●	●	●	●	○	○	●	○	○	●	○	○	●	●	○	○
ม.638 พุทธศาสนาและมรดกสืบทอดในเอเชียอาคเนย์	●	●	●	●	○	○	●	○	○	●	○	○	●	●	○	○
ม.639 สัมมนามรดกวัฒนธรรมเชิงวิพากษ์	●	●	●	●	○	○	●	○	○	●	○	○	●	●	○	○
3. กลุ่มวิชาการศึกษาเฉพาะเรื่องและรายวิชาเอกเทศ																
ม.691 สัมมนาปัญหาเฉพาะทางมานุษยวิทยา I	●	●	●	●	●	○	●	●	○	●	○	●	●	●	●	○
ม.692 สัมมนาปัญหาเฉพาะทางมานุษยวิทยา II	●	●	●	●	●	○	●	●	○	●	○	●	●	●	●	○
ม.699 รายวิชาเอกเทศ	●	●	●	●	●	○	●	●	○	●	○	●	●	●	●	○
4) การค้นคว้าอิสระ																
ม.709 การค้นคว้าอิสระ	●	●	●	●	●	○	●	●	○	●	○	○	●	●	●	○
5) วิทยานิพนธ์																
ม.800 วิทยานิพนธ์	●	●	●	●	●	○	●	●	○	●	●	●	○	●	●	○

4. ความคาดหวังของผลลัพธ์การเรียนรู้เมื่อสิ้นปีการศึกษา

ชั้นปี	ความรู้ ทักษะ ทศนคติ หรืออื่นๆ ที่นักศึกษาจะได้รับเมื่อเรียนจบแต่ละชั้นปี
ปีที่ 1	ความรู้เฉพาะทางของสาขาวิชา ทั้งพื้นฐานทางทฤษฎีและวิธีวิจัย โดยเฉพาะทางด้านมานุษยวิทยาวัฒนธรรม และมรดกวัฒนธรรมและพิพิธภัณฑ์ศึกษา
ปีที่ 2	พัฒนาความรู้ความสนใจเฉพาะด้านตามความเชี่ยวชาญของผู้สอนและความสนใจของนักศึกษาและเตรียมหัวข้อวิทยานิพนธ์
ปีที่ 3	ความรู้ความชำนาญในการวิเคราะห์ ได้แก่ ความเข้าใจในกรอบทฤษฎี การหาข้อมูลภาคสนาม และการเชื่อมโยงความคิดที่เป็นนามธรรมกับข้อมูลรูปธรรม และสอบวิทยานิพนธ์

หมวดที่ 5 หลักเกณฑ์ในการประเมินผลนักศึกษา

1. กฎระเบียบหรือหลักเกณฑ์ ในการให้ระดับคะแนน (เกรด)

1.1 การวัดผลการศึกษาแบ่งเป็น 9 ระดับ มีชื่อและค่าระดับต่อหนึ่งหน่วยวิชาดังต่อไปนี้

ระดับ	A	A-	B+	B	B-	C+	C	D	F
ค่าระดับ	4.00	3.67	3.33	3.00	2.67	2.33	2.00	1.00	0.00

1.2 การนับหน่วยกิตที่ได้จะนับรวมเฉพาะหน่วยกิตลักษณะวิชาที่นักศึกษาได้ค่าระดับ S หรือระดับไม่ต่ำกว่า C เท่านั้น รายวิชาที่นักศึกษาได้ค่าระดับ D หรือ F ไม่ว่าจะป็นรายวิชาบังคับหรือรายวิชาเลือกให้นำมาคำนวณค่าระดับเฉลี่ยสำหรับภาคการศึกษานั้นและค่าระดับเฉลี่ยสะสมทุกครั้งไป

1.3 นักศึกษาที่ได้ระดับ U ระดับ D หรือ ระดับ F ในรายวิชาใดที่เป็นรายวิชาบังคับในหลักสูตรจะลงทะเบียนศึกษาซ้ำในรายวิชานั้นได้อีกเพียง 1 ครั้ง และครั้งหลังนี้จะต้องได้ค่าระดับ S หรือระดับไม่ต่ำกว่า C มิฉะนั้นจะถูกถอนชื่อออกจากทะเบียนนักศึกษา

รายวิชาที่ได้ค่าระดับตามความในวรรคแรกนั้น หากเป็นรายวิชาเลือก นักศึกษาอาจจะลงทะเบียนศึกษาซ้ำในรายวิชานั้นอีก หรืออาจจะลงทะเบียนศึกษารายวิชาเลือกอื่นแทนก็ได้

นักศึกษาที่ได้ค่าระดับไม่ต่ำกว่า C ในรายวิชาใด ไม่มีสิทธิจดทะเบียนศึกษาซ้ำในรายวิชานั้นอีก เว้นแต่หลักสูตรจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

1.4 การวัดผลวิชาการค้นคว้าอิสระและวิทยานิพนธ์แบ่งเป็น 2 ระดับ คือระดับ S (ใช้ได้) และระดับ U (ใช้ไม่ได้) หน่วยกิตที่ได้จะไม่นำมาคำนวณค่าระดับเฉลี่ย

1.5 การวัดผลการสอบประมวลความรู้และการสอบภาษาต่างประเทศ แบ่งเป็น 2 ระดับ คือระดับ P (ผ่าน) และระดับ N (ไม่ผ่าน) และไม่นับหน่วยกิต

1.6 เงื่อนไขอื่น ๆ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.2561 พร้อมด้วยฉบับแก้ไขเพิ่มเติม

2. กระบวนการทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษา

2.1 การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ของนักศึกษายังไม่สำเร็จการศึกษา

กรณีวิทยานิพนธ์ ต้องปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.2558 ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) เรื่อง การแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และระเบียบมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ และการค้นคว้าอิสระ พ.ศ.2559

2.2 การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้หลังจากนักศึกษาสำเร็จการศึกษา

2.2.1 สำนักรวจระดับความพึงพอใจของนักศึกษาปีสุดท้าย/บัณฑิต

2.2.2 สำนักรวจภาวะการดำเนินงานทำของบัณฑิต

2.2.3 สำนักรวจความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต

3. เกณฑ์การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

3.1 แผน ก แบบ ก2

- 1) ได้ศึกษาลักษณะวิชาต่างๆ ครบตามโครงสร้างหลักสูตร และมีหน่วยกิตสะสมไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต
- 2) ได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 3.00 (จากระบบ 4 ระดับคะแนน)
- 3) ได้ค่าระดับ P (ผ่าน) ในการสอบภาษาต่างประเทศตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด หรือศึกษาและสอบผ่านวิชา มธ.005 ภาษาอังกฤษ 1 และ มธ.006 ภาษาอังกฤษ 2
- 4) เสนอวิทยานิพนธ์และสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้ายโดยคณะกรรมการที่คณะแต่งตั้ง และต้องเป็นระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้
- 5) ได้ระดับ S (ใช้ได้) ในการสอบวิทยานิพนธ์ และนำเสนอวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ตามระเบียบมหาวิทยาลัยว่าด้วยวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ และการค้นคว้าอิสระ พ.ศ. 2559
- 6) ผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์จะต้องได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่องหลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ หรือนำเสนอต่อที่ประชุมวิชาการโดยบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (proceedings) ดังกล่าว
- 7) ได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขอื่นๆ ที่คณะและมหาวิทยาลัยกำหนด
- 8) ชำระหนี้สินทั้งหมดต่อมหาวิทยาลัยครบถ้วนแล้ว

3.2 แผน ข

- 1) ได้ศึกษาลักษณะวิชาต่างๆ ครบตามโครงสร้างหลักสูตร และมีหน่วยกิตสะสมไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต
- 2) ได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 3.00 (จากระบบ 4 ระดับคะแนน)
- 3) ได้ค่าระดับ P (ผ่าน) ในการสอบภาษาต่างประเทศ ตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด หรือศึกษาและสอบผ่านวิชา มธ.005 ภาษาอังกฤษ 1 และ มธ.006 ภาษาอังกฤษ 2
- 4) สอบผ่านการสอบประมวลความรู้ (Comprehensive Examination)
- 5) เสนอสารนิพนธ์หรือรายงานการค้นคว้าอิสระ และสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้ายโดยคณะกรรมการที่คณะแต่งตั้ง และต้องเป็นระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้
- 6) ได้ค่าระดับ S (ใช้ได้) ในการสอบการค้นคว้าอิสระ และนำเสนอวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ตามระเบียบมหาวิทยาลัยว่าด้วยวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ และการค้นคว้าอิสระ พ.ศ. 2559
- 7) รายงานการค้นคว้าอิสระหรือส่วนหนึ่งของรายงานการค้นคว้าอิสระจะต้องได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการ หรือนำเสนอต่อที่ประชุมวิชาการ โดยบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (proceedings) ดังกล่าว
- 8) ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขอื่นๆ ที่คณะและมหาวิทยาลัยกำหนด
- 9) ชำระหนี้สินทั้งหมดต่อมหาวิทยาลัยครบถ้วนแล้ว

หมวดที่ 6 การพัฒนาคณาจารย์

1. การเตรียมการสำหรับอาจารย์ใหม่

- 1.1 อาจารย์ใหม่ทุกคนเข้าโปรแกรมปฐมนิเทศที่ประกอบด้วย
 - 1.1.1 บทบาทหน้าที่ของอาจารย์
 - 1.1.2 สิทธิผลประโยชน์ของอาจารย์ และกฎระเบียบต่างๆ
 - 1.1.3 หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนในคณะและกิจกรรมต่างๆของคณะ
- 1.2 คณะมอบหมายอาจารย์อาวุโสเป็นอาจารย์พี่เลี้ยง โดยมีหน้าที่
 - 1.2.1 ให้คำแนะนำและการปรึกษาเพื่อเรียนรู้และปรับตัวเองเข้าสู่การเป็นอาจารย์ในคณะ
 - 1.2.2 ร่วมสอนวิชาเดียวกันในวิชาที่คณะจะมอบหมายให้อาจารย์ใหม่รับผิดชอบสอนต่อไป
 - 1.2.3 ประเมินและติดตามความก้าวหน้าในการปฏิบัติงานของอาจารย์ใหม่
- 1.3 อาจารย์ทุกคนได้รับการพัฒนาอย่างทั่วถึงในด้านจัดการเรียนการสอนและความรู้ที่ทันสมัย ตลอดจนการวิจัย โดยจัดกิจกรรมพัฒนาวิชาการภายในคณะและส่งเสริมให้เข้าร่วมประชุมสัมมนาและอบรมในสถาบันการศึกษาอื่น ดังนี้
 - 1.3.1 สนับสนุนให้เข้าร่วมอบรม ประชุมวิชาการทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย
 - 1.3.2 ศึกษาดูงาน อบรม ร่วมประชุมวิชาการในต่างประเทศ
 - 1.3.3 สนับสนุนให้เป็นสมาชิกในหน่วยวิจัย (research unit) ของคณะ
 - 1.3.4 ร่วมทีมวิจัยกับนักวิจัยอาวุโสในคณะ หรือภายนอกคณะ และตีพิมพ์ผลงาน
 - 1.3.5 เข้าร่วมประชุมเสนอผลงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ

2. การพัฒนาความรู้และทักษะให้แก่คณาจารย์

2.1 การพัฒนาทักษะการจัดการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล

- 2.1.1 จัดระบบการประเมินผลด้านการสอนและการประเมินผลอย่างมีส่วนร่วมระหว่างผู้สอน ผู้บริหาร และผู้เรียน
- 2.1.2 จัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อทบทวน/ประเมินผลการจัดการเรียนการสอน
- 2.1.3 สนับสนุนอาจารย์เข้าร่วมประชุมวิชาการและดูงานเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผล
- 2.1.4 จัดอาจารย์พี่เลี้ยง (mentor) ให้แก่อาจารย์ใหม่
- 2.1.5 พัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา

2.2 การพัฒนาวิชาการและวิชาชีพด้านอื่นๆ

- 2.2.1 การให้อาจารย์มีส่วนร่วมในกิจกรรมบริการวิชาการแก่ชุมชน
- 2.2.2 ส่งเสริมการทำวิจัย สร้างองค์ความรู้ใหม่
- 2.2.3 ส่งเสริมให้อาจารย์เข้าร่วมอบรมทักษะปฏิบัติ

หมวดที่ 7 การประกันคุณภาพหลักสูตร

1. การกำกับมาตรฐาน

1.1 จะมีคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา อันประกอบด้วยรองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา และอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรรับผิดชอบ โดยมีคณบดีเป็นผู้กำกับดูแลและคอยให้ คำแนะนำ ตลอดจนกำหนดนโยบายปฏิบัติให้แก่อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

1.2 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จะวางแผนการจัดการเรียนการสอนร่วมกับผู้บริหารของคณะและอาจารย์ผู้สอน ติดตามและรวบรวมข้อมูล สำหรับใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรโดยกระทำทุกปีอย่างต่อเนื่อง

1.3 มีการประเมินความพึงพอใจของหลักสูตรและการเรียนการสอน โดยบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา หรือนักศึกษาปีสุดท้ายที่ใกล้สำเร็จการศึกษาได้ทำแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

เป้าหมาย	การดำเนินการ	การประเมินผล
1. พัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัยเพื่อเป็นผู้นำในการสร้างองค์ความรู้ใหม่ 2. ตรวจสอบและปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณภาพมาตรฐาน 3. ประเมินมาตรฐานของหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ	1. พิจารณาปรับปรุงหลักสูตรทุก 5 ปี 2. กำหนดวุฒิการสอนของอาจารย์ผู้สอนตามเกณฑ์ของ สกอ. และเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด 3. ส่งเสริมให้อาจารย์เป็นผู้นำด้านวิชาการ 4. มีการประเมินหลักสูตรโดยคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายในทุก 2 ปี และภายนอกอย่างน้อยทุก 5 ปี 5. ประเมินความพึงพอใจของหลักสูตรและการเรียนการสอนโดยมหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา	- หลักสูตรสามารถอ้างอิงกับหลักสูตรมาตรฐานได้ - จำนวนรายชื่อคณาจารย์และประวัติ - จำนวนบุคลากรผู้สนับสนุนการศึกษา - ผลการประเมินการสอนของอาจารย์ - ประเมินหลักสูตรโดยคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายในทุก 2 ปี - ประเมินหลักสูตรโดยคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกทุก 5 ปี - ประเมินความพึงพอใจของหลักสูตรและการเรียนการสอนโดยมหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาทุก 2 ปี

2. บัณฑิต

2.1 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (กองแผนงาน) ได้ทำการสำรวจภาวะการมีงานทำ ความต้องการของตลาดแรงงานและความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตและมหาบัณฑิตทุกสิ้นปีการศึกษา ซึ่งโครงการบัณฑิตศึกษาของคณะฯ ได้นำข้อมูลเหล่านี้มาประกอบการพิจารณาปรับปรุงหลักสูตรด้วย

2.2 จัดให้มีการสำรวจความต้องการของตลาดแรงงาน และความพึงพอใจของผู้ใช้มหาบัณฑิตทุกๆ 5 ปี ก่อนการปรับปรุงหลักสูตร เพื่อนำข้อมูลมาพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน

สำหรับความพึงพอใจของผู้ใช้มหาบัณฑิตที่ผ่านมา (ตัวเลขการประกันคุณภาพของคณะฯ ปีการศึกษา 2561) มีดังนี้

- ก) อัตราการได้งานทำ/การศึกษาต่อ ของมหาบัณฑิตใน 1 ปี หลังสำเร็จการศึกษาเท่ากับร้อยละ 100
- ข) ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตต่อคุณ ภาพบัณฑิตในภาพรวมไม่น้อยกว่า 3.5 จาก 5 โดยมีความพึงพอใจในด้านความสามารถทางวิชาการ เทคโนโลยีสารสนเทศ และความสามารถในด้านการใช้ภาษาอังกฤษ ในระดับไม่น้อยกว่า 4 จาก 5

3. นักศึกษา

3.1 การรับนักศึกษา

หลักสูตรสังคมวิทยาและมานุษยวิทยามหาบัณฑิต สาขาวิชามานุษยวิทยา เป็นหลักสูตรปกติในระบบวิภาค มีแผนการรับนักศึกษาจำนวน 15 คนต่อปีการศึกษา โดยกำหนดคุณสมบัติและการคัดเลือกเข้าศึกษา คุรรายละเอียดในหมวดที่ 3 หัวข้อ 2.2 คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษาและการคัดเลือกผู้เข้าศึกษาของหลักสูตรฉบับนี้

สำหรับกระบวนการรับสมัครนักศึกษามีดังนี้

1. ประชาสัมพันธ์การรับสมัคร หลักสูตรฯ รับสมัครนักศึกษาโดยเปิดรับสมัครผ่านงานรับเข้าและธรรมศาสตร์ตลาดวิชา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยเป็นการสมัครผ่านระบบออนไลน์

1.1 งานรับเข้าและธรรมศาสตร์ตลาดวิชา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักประกาศรับสมัครนักศึกษาโดยลงประกาศรับสมัครผ่านเว็บไซต์รวมทั้งสื่อสังคมออนไลน์ของมหาวิทยาลัย

1.2 หลักสูตรฯ จะร่วมประชาสัมพันธ์การรับสมัครด้วย ซึ่งจะประชาสัมพันธ์การรับสมัครโดยการประกาศลงบนเว็บไซต์ และ Facebook คณะฯ รวมทั้งจัดทำโปสเตอร์การรับสมัครส่งไปยังมหาวิทยาลัยที่มีการเรียนการสอนในสาขาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา หรือสาขาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

2. สอบข้อเขียน

หลักสูตรฯ ได้กำหนดรายชื่อคณะกรรมการออกข้อสอบข้อเขียนซึ่งเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ประจำสาขาวิชา

ข้อสอบข้อเขียนมี 2 วิชา คือ วิชาความสามารถในการใช้เหตุผลทางสังคมศาสตร์ และวิชาความรู้พื้นฐานทางการวิจัย โดยข้อสอบข้อเขียนจะมาจากคณะกรรมการออกข้อสอบข้อเขียน ในการประชุมออกข้อสอบที่ประชุมจะกำหนดวัตถุประสงค์ แนวทางการออกข้อสอบ รวมทั้งพิจารณากำหนดเอกสารอ่านล่วงหน้า เพื่อให้ผู้สมัครได้อ่านก่อนการสอบ ทั้งนี้คณะกรรมการออกข้อสอบได้พิจารณาแนวทางการออกข้อสอบ เกณฑ์การประเมิน และผลคะแนนสอบข้อเขียนของปีการศึกษานั้นๆ เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการรับเข้าศึกษาในปีการศึกษาต่อไปด้วย

หลังจากที่ประชุมคณะกรรมการออกข้อสอบข้อเขียนได้ร่วมกันออกข้อสอบและกำหนดเอกสารอ่านล่วงหน้าแล้ว หลักสูตรฯ จะประกาศรายชื่อเอกสารอ่านล่วงหน้าบนเว็บไซต์คณะฯ เพื่อให้ผู้สมัครสอบสามารถดาวน์โหลดหรือมารับเอกสารอ่านล่วงหน้าที่โครงการบัณฑิตศึกษาของคณะฯ

3. ประกาศรายชื่อผู้สอบข้อเขียนผ่านและมีสิทธิ์สอบสัมภาษณ์

คณะกรรมการออกข้อสอบข้อเขียนจะเป็นผู้ตรวจข้อสอบข้อเขียนและสรุปคะแนน ประกาศผลผู้สอบผ่านการสอบข้อเขียน และส่งรายชื่อผู้สอบผ่านให้งานรับเข้าและธรรมศาสตร์ตลาดวิชา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิ์สอบสัมภาษณ์บนเว็บไซต์ของงานรับเข้าฯ นอกจากนี้คณะฯ ก็ได้เพิ่มช่องทางประกาศผลผ่านทางเว็บไซต์และ Facebook ของคณะฯ ด้วยอีกทางหนึ่ง

4. สอบสัมภาษณ์

หลักสูตรฯ ได้กำหนดรายชื่อคณะกรรมการสอบสัมภาษณ์ซึ่งมาจากอาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ประจำสาขาวิชา ซึ่งคณะกรรมการสอบสัมภาษณ์กำหนดให้ผู้ผ่านการสอบข้อเขียนและมีสิทธิ์เข้าสัมภาษณ์เขียนแนะนำตัวเองและความคาดหวังที่มาศึกษาในหลักสูตร จำนวน 1-2 หน้ากระดาษ และในการสอบสัมภาษณ์คณะกรรมการสอบฯ ได้ประชุมหารือเพื่อสรุปแนวทาง เกณฑ์การสอบสัมภาษณ์ของปีการศึกษานั้นๆ เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการรับเข้าศึกษาในปีการศึกษาต่อไปด้วย

5. ประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิ์เข้าศึกษา

งานรับเข้าและธรรมศาสตร์ตลาดวิชา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จะเป็นผู้ประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิ์เข้าศึกษาอย่างเป็นทางการบนเว็บไซต์ของงานรับเข้าฯ นอกจากนี้คณะฯ ก็ได้เพิ่มช่องทางประกาศผลผ่านทางเว็บไซต์และ Facebook ของคณะฯ ด้วยอีกทางหนึ่ง

3.2 การเตรียมความพร้อมก่อนเข้าศึกษา

1. คณะกรรมการประจำหลักสูตรฯ มีการกำหนดเอกสารอ่านล่วงหน้าสำหรับการสอบข้อเขียนในการสอบคัดเลือก ซึ่งเป็นเอกสารและหนังสือที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชามานุษยวิทยาทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยเอกสารและหนังสือที่กำหนดเป็นการปูพื้นฐานและเตรียมความรู้ทางสาขาวิชามานุษยวิทยาให้กับผู้สมัครเข้าศึกษา

2. จัดปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่ก่อนเปิดภาคเรียนประจำปีการศึกษา ในช่วงเดือนต้นสิงหาคม เพื่อชี้แจงเกี่ยวกับการเรียนการสอนของหลักสูตร การปรับตัวในการศึกษาในระดับปริญญาโท โดยอาจารย์ประจำหลักสูตร

รวมทั้งยังมีช่วงเวลาให้นักศึกษาใหม่ได้พบกับอาจารย์ที่ปรึกษา รุ่นพี่ในสาขา เพื่อนักศึกษาปริญญาโทจากสาขาวิชากรวิจัยทางสังคมและนักศึกษาปริญญาเอกเข้าใหม่ในปีการศึกษาเดียวกันของคณะฯ ในวันปฐมนิเทศด้วย

อนึ่ง ในการเรียนการสอนของหลักสูตรฯ เอกสารประกอบการเรียนส่วนใหญ่จะเป็นเอกสารและหนังสือภาษาอังกฤษ ซึ่งหลักสูตรฯ โดยอาจารย์ประจำหลักสูตรรวมทั้งอาจารย์ประจำสาขา ได้แนะนำให้นักศึกษาไปเตรียมตัวเรื่องทักษะภาษาอังกฤษให้มากขึ้นในวันปฐมนิเทศ

3.3 การควบคุมการดูแล การให้คำปรึกษาวิชาการและแนะแนว

หลักสูตรฯ ได้จัดอาจารย์ที่ปรึกษาให้นักศึกษาทุกคน ซึ่งนักศึกษาสามารถติดต่ออาจารย์ที่ปรึกษาได้ทางอีเมลหรือสื่อออนไลน์ หรือการขอเข้าพบตามนัดหมาย

- การควบคุมระบบการดูแลการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในระดับบัณฑิตศึกษา

คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาฯ ร่วมกับคณะกรรมการประจำหลักสูตรฯ มีการควบคุมระบบดูแลและให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์แก่นักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา ดังนี้

1. นักศึกษาเลือกหัวข้อ/ประเด็นทางวิชาการทางด้านมานุษยวิทยาที่ตนเองสนใจเพื่อพัฒนาเป็นหัวข้อวิทยานิพนธ์ จากนั้นนำหัวข้อที่สนใจไปปรึกษากับอาจารย์ประจำสาขาวิชาท่านใดท่านหนึ่งที่นักศึกษาเห็นว่ามีความสนใจและมีประสบการณ์ที่สามารถนำมาประยุกต์ในการดูแลวิทยานิพนธ์นักศึกษาได้ เมื่ออาจารย์ตอบตกลงรับเป็นที่ปรึกษา (อย่างไม่เป็นทางการก่อนจนกว่าจะมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการวิทยานิพนธ์อย่างเป็นทางการ) ก็เริ่มมีการทำงานร่วมกันในการดูแลนักศึกษา โดยอาจารย์ที่ปรึกษาช่วยแนะนำการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาหัวข้อวิจัยของนักศึกษาให้มีคุณภาพมากขึ้น

2. เมื่อนักศึกษาสามารถพัฒนาหัวข้อวิทยานิพนธ์ได้อย่างมีคุณภาพแล้ว เช่น มีโจทย์วิจัยชัดเจน มีข้อสมมติฐานการวิจัยเบื้องต้น มีแนวคิดและวิธีวิทยาที่เหมาะสม มีสนาม และผู้คนในการวิจัย อาจารย์ที่ปรึกษาจะเสนอหัวข้อวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาเข้าที่ประชุมคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาฯ โดยมีตัวแทนคณะกรรมการประจำหลักสูตรเข้าร่วมประชุมด้วย เพื่อขออนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์ เมื่อได้รับอนุมัติจากที่ประชุมแล้ว ที่ประชุมจะให้ความเห็นชอบการแต่งตั้งคณะกรรมการวิทยานิพนธ์ รวมทั้งหมด 3 ท่าน โดยพิจารณาจากรายชื่อที่อาจารย์ที่ปรึกษาเสนอมา ประกอบด้วย ประธานกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ อาจารย์ที่ปรึกษาและกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ และกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์จากภายนอกมหาวิทยาลัย หลังจากนั้นคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาฯ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประจำหลักสูตรฯ จะได้นำเสนอรายชื่อคณะกรรมการวิทยานิพนธ์เพื่อให้ทางคณะฯ โดยคณบดีแต่งตั้งอย่างเป็นทางการต่อไป

3. หลังจากนั้น นักศึกษาจะนำหัวข้อวิทยานิพนธ์ไปพัฒนาเป็นโครงร่างวิทยานิพนธ์ โดยการศึกษาค้นคว้าทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องภายใต้การดูแลของอาจารย์ที่ปรึกษาฯ เมื่อนักศึกษาพัฒนาโครงร่างวิทยานิพนธ์ได้ผลเป็นที่น่าพอใจ มีคุณภาพในทางวิชาการ อาจารย์ที่ปรึกษาฯ ก็จะขอให้จัดการประชุมสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา โดยมีประธานกรรมการวิทยานิพนธ์และกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์จากภายนอกมหาวิทยาลัยเข้าร่วมในการสอบ เมื่อนักศึกษาสอบผ่านการปกป้องโครงร่างวิทยานิพนธ์แล้ว จึงจะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยจากแหล่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้องต่อไป

4. ในขณะเดียวกันในช่วงก่อนการทำงานวิจัยสนาม นักศึกษาจะต้องเข้าร่วมการสัมมนาหัวข้อวิทยานิพนธ์ร่วมกับนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาในคณะฯ ทั้งหมด ซึ่งจัดโดยคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาฯ และคณะกรรมการประจำหลักสูตร (หลักสูตรฯ จะกำหนดช่วงเวลาในการจัดสัมมนาให้อยู่ในภาคการศึกษาที่ 1 ของปีการศึกษา) เพื่อให้ให้นักศึกษาได้นำเสนอแนวทางการทำวิจัย โจทย์ ข้อถกเถียงทาง

วิชาการ แนวทฤษฎีและวิธีวิทยา และสนามในการวิจัยของตนเอง โดยนักศึกษาจะได้รับฟังความคิดเห็นจากอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกที่ได้รับเชิญมาร่วมให้ความเห็นวิจารณ์ต่อหัวข้อ/โครงร่างวิทยานิพนธ์นักศึกษาตลอดจนได้รับฟังความคิดเห็นจากบรรดาคณาจารย์ในสาขาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยาของคณะฯ และจากเพื่อนๆ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่เข้าร่วมรับฟังและแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากกันและกัน

5. ภายหลังการสัมมนาหัวข้อวิทยานิพนธ์ นักศึกษาจะทำการเก็บรวบรวมข้อมูลสนามตามวิธีวิทยาที่ได้รับความคิดเห็นชอบจากที่ประชุมคณะกรรมการวิทยานิพนธ์ โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์คอยกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด

6. เมื่อทำงานรวบรวมข้อมูลสนามเสร็จสิ้นแล้ว นักศึกษาจะทำการสังเคราะห์และวิเคราะห์ข้อมูลภายใต้การประยุกต์ใช้แนวทฤษฎีและวิธีวิทยาที่เกี่ยวข้อง ภายใต้การให้คำแนะนำดูแลจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

7. นักศึกษาที่เสร็จสิ้นการทำงานวิจัยภาคสนามจะเข้าสู่กระบวนการการจัดกระทำข้อมูลเพื่อสร้างข้อสรุปเบื้องต้น และจะต้องเข้าร่วมสัมมนาความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์จัดโดยคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา และคณะกรรมการประจำหลักสูตร (ซึ่งหลักสูตรฯ จะกำหนดให้อยู่ในช่วงภาคการศึกษาที่ 2 หรือภาคฤดูร้อนของปีการศึกษา) โดยร่วมแลกเปลี่ยนกับเพื่อนนักศึกษาและมีผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกที่ได้รับเชิญมาเข้าร่วมแลกเปลี่ยนในหัวข้อที่นักศึกษาทำวิจัย เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการทำวิจัยของนักศึกษา

8. ขั้นตอนสุดท้าย เมื่อนักศึกษาเขียนวิเคราะห์ข้อมูลวิจัยทั้งจากเอกสาร สถิติ และงานสนามจนเสร็จสิ้นแล้ว จึงจะเข้าสู่การสอบปกป้องวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา โดยมีคณะกรรมการวิทยานิพนธ์เป็นผู้ประเมินการสอบ เมื่อสอบผ่านจึงเป็นอันสิ้นสุดกระบวนการทำวิทยานิพนธ์ ส่วนมากนักศึกษาจะอยู่ในระดับสอบผ่านอย่างมีเงื่อนไข คือ ให้ปรับแก้ไขตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

นอกจากนี้หลักสูตรฯ ยังได้เชิญชวนให้นักศึกษาเข้าร่วมการเสวนาวิชาการหรือบรรยายพิเศษ โดยฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการของคณะฯ ซึ่งจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

3.4 อัตราการคงอยู่ การสำเร็จการศึกษา

ร้อยละ 85.71 (รับเข้า 15 คน นักศึกษามาขึ้นทะเบียนเรียนจริง 14 คน และคงเหลือ 12 คน

ทั้งนี้ หลักสูตรฯ ได้หารือเรื่องนักศึกษาสละสิทธิ์และนักศึกษาออกกลางคันในที่ประชุม

คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาของคณะฯ ซึ่งได้ร่วมกันอภิปรายถึงสาเหตุของอัตราการคงอยู่ของนักศึกษาที่เหลือน้อยเมื่อเทียบกับจำนวนรับเข้า และที่ประชุมเห็นร่วมกันว่าปัญหาที่เกิดขึ้นมาจากเหตุผลส่วนตัวของนักศึกษาในรุ่นนั้นๆ มากกว่าการเป็นปัญหาเนื่องจากหลักสูตร อย่างไรก็ตามทางหลักสูตรฯ จะได้ติดตามเรื่องนี้อย่างใกล้ชิด หากเป็นประเด็นที่สามารถแก้ไขหรือช่วยเหลือได้ก็จะรีบดำเนินการ เช่น ได้มีการให้ทุนแก่นักศึกษาทุกปีการศึกษา (ทุนขาดแคลน) ซึ่งช่วยบรรเทาปัญหาของนักศึกษาบางรายที่ยังต้องทำงานและเรียนไปด้วย ทั้งที่หลักสูตรเป็นหลักสูตรภาคปกติเต็มเวลา

การสำเร็จการศึกษา

มีผู้สำเร็จการศึกษา 6 คน

3.5 ความพึงพอใจและผลการจัดการข้อร้องเรียนของนักศึกษา

3.5.1 นักศึกษาปีสุดท้ายได้ทำแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นแบบประเมินในเชิงปริมาณ หลังจากการประมวลผล พบว่าผลคะแนนความพึงพอใจต่อหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรฯ คือ ได้คะแนนมากกว่า 4.00 จากคะแนนเต็ม 5.0

สำหรับผลการจัดการข้อร้องเรียนของนักศึกษา ยังไม่มี เนื่องจาก ยังไม่มีข้อร้องเรียนใด ๆ ของนักศึกษา

อย่างไรก็ตาม หลักสูตรฯ มีช่องทางที่จะให้นักศึกษาร้องเรียนได้ คือ

1) หลักสูตรฯ ได้ประชาสัมพันธ์ให้นักศึกษาได้ทราบถึงช่องทางและขั้นตอนของการร้องเรียนตามระเบียบของมหาวิทยาลัย

2) หลักสูตรฯ เปิดโอกาสให้นักศึกษาสามารถเข้าพบผู้อำนวยการบัณฑิตศึกษา ได้ตามเวลาที่นัดหมายในทุกเรื่อง

3) ในทุกวิชาที่สอนก็มีการประเมินผลการเรียนการสอนที่ในแบบสอบถามจะมีข้อที่ให้นักศึกษาสามารถเสนอแนะหรือร้องเรียนได้

3.5.2 การอุทธรณ์ของนักศึกษา

1) กรณีที่นักศึกษามีความสงสัยเกี่ยวกับผลการประเมินรายวิชาใดสามารถยื่นคำร้องขอดูกระดาษคำตอบในการสอบ ตลอดจนดูคะแนนและวิธีการประเมินของอาจารย์ในแต่ละรายวิชาได้

2) การร้องเรียนของนักศึกษาให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วยวินัยนักศึกษา พ.ศ. 2547 หมวดที่ 4

4. อาจารย์

4.1 การรับอาจารย์ใหม่

4.1.1 กำหนดคุณสมบัติอาจารย์ให้ได้มาตรฐานตามเกณฑ์ของมหาวิทยาลัยและความต้องการของหลักสูตร

4.1.2 ประกาศและเสาะหาผู้มีคุณสมบัติตามต้องการ

4.1.3 สืบค้นประวัติ และคุณสมบัติของผู้สมัครจากแหล่งข้อมูลที่เชื่อถือได้อย่างเป็นระบบ และมีการตรวจสอบข้อมูลอย่างเป็นธรรม

4.1.4 ทดสอบความสามารถในการสอนและการใช้สื่อการศึกษา

4.1.5 เสนอแต่งตั้งและประเมินการปฏิบัติงานตามระเบียบของมหาวิทยาลัย

4.2 การส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์

4.2.1 คณะฯ มีแผนอัตรากำลังในการส่งเสริมให้อาจารย์ขอตำแหน่งทางวิชาการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์)

4.2.2 คณะฯ มีแผนการฝึกอบรม สัมมนา ดูงาน และส่งเสริม (มีทุน) ให้อาจารย์ไปเสนอผลงานวิชาการทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

5. หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน

หลักคิดในการออกแบบหลักสูตร ข้อมูลที่ใช้ในการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

หลักสูตรสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยมหิดล สาขาวิชามานุษยวิทยา เริ่มเปิดสอนหลักสูตรครั้งแรกในปีการศึกษา 2529 และได้ปรับปรุงมาเป็นหลักสูตร พ.ศ.2543 ซึ่งได้ใช้สอนมาเป็นระยะเวลา 10 ปี ก่อนที่จะมีการปรับปรุงมาเป็นหลักสูตร พ.ศ.2553 ในช่วงระยะก่อนการปรับปรุงหลักสูตรฯ ปรากฏว่ามีวิชาเลือกอยู่จำนวนหนึ่งซึ่งไม่เคยเปิดสอนและรายวิชาเลือกหลายวิชาที่ไม่สอดคล้องกับภาวะการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปในทางวิชาการ นำมาสู่การปรับปรุงหลักสูตรเป็น “หลักสูตรสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยมหิดล สาขาวิชามานุษยวิทยา (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2553)” ที่ได้ปรับปรุงหลักสูตรในสาระหลัก คือ ปรับปรุงคำอธิบายรายวิชาทั้งวิชาเลือกและวิชาบังคับ เปิดวิชาเลือกใหม่ๆ เช่น วิชามานุษยวิทยาภาษา วิชาวัฒนธรรมข้ามพรมแดนและโลกาภิวัตน์ เป็นต้น ตัดวิชาเลือกบางวิชาออกไป เช่น รายวิชาญี่ปุ่นศึกษา ทั้ง 3 วิชา ทั้งนี้ได้จัดกลุ่มวิชาเลือกใหม่ เช่น เพิ่มกลุ่มวิชาเลือก กลุ่มภาษา สัญลักษณ์และจักรวาลวิทยา และตัดกลุ่มวิชาบทบาทชายและหญิงในสังคม รวมทั้งกลุ่มวิชาภูมิภาคศึกษาออกจากหลักสูตร

การปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยตามความก้าวหน้าในศาสตร์สาขานั้นๆ

เมื่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ได้กำหนดให้หลักสูตรต้องมีการปรับปรุงในทุกกรอบ 5 ปี หลักสูตรฯ จึงปรับปรุงหลักสูตรฉบับ พ.ศ.2553 ซึ่งใช้มา 5 ปี ให้เป็นหลักสูตรปริญญาโทเรียนต่อเนื่องปริญญาเอก สาขาวิชามานุษยวิทยาของคณะฯ

จากรายงานการวิจัยประเมินหลักสูตรสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยมหิดล สาขาวิชามานุษยวิทยา พ.ศ.2553 และหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชามานุษยวิทยา พ.ศ.2555 ซึ่งมีสาระสำคัญ คือ 1) ได้ประเมินทิศทางของหลักสูตรฯ ที่เปิดสอนระหว่าง พ.ศ. 2529-2555 เปรียบเทียบกับหลักสูตรสาขาวิชามานุษยวิทยาในต่างประเทศ 2) วิเคราะห์ข้อท้าทายของการจัดการศึกษาตามหลักสูตรฯ โดยการจัดเสวนากลุ่ม ทางหลักสูตรฯ จึงได้นำผลของรายงานการวิจัยประเมินหลักสูตรฯ ดังกล่าวมาเป็นข้อมูลสำคัญประกอบการปรับปรุงหลักสูตรฯ ครั้งล่าสุดคือ หลักสูตรสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยมหิดล สาขาวิชามานุษยวิทยา หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2557 ซึ่งเริ่มเปิดสอนหลักสูตรในปีการศึกษา 2558 เป็นปีแรก และใช้สอนครบ 5 ปี ในช่วงสิ้นปีการศึกษา 2562 จนกระทั่งมีการปรับปรุงหลักสูตรครั้งล่าสุดมาเป็นหลักสูตรฉบับ พ.ศ. 2563

การวางระบบผู้สอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอน

- การพิจารณากำหนดผู้สอน

คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาฯ ร่วมกับคณะกรรมการประจำหลักสูตรฯ ได้จัดตารางบรรยายประจำปี การศึกษา โดยกำหนดผู้สอนจากความเชี่ยวชาญ/ความสนใจ และการแจ้งความจำนงสอนในวิชานั้นๆ ทั้งนี้ ได้สำรวจความต้องการเรียนในวิชาต่างๆ จากนักศึกษาด้วย

ในการประชุมจัดตารางบรรยาย ที่ประชุมได้พิจารณาจากข้อมูลและเงื่อนไขข้างต้น คือ บันทึกลงแจ้งความจำนงสอนของอาจารย์แต่ละท่าน และบันทึกขอเปิดรายวิชาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่รวมกลุ่มกันเสนอขอเปิดรายวิชาเลือกที่สนใจจะเรียนในภาคถัดไป ทั้งนี้ ที่ประชุมได้พิจารณาข้อมูลการจัดตารางบรรยายของปีการศึกษาที่ผ่านมาประกอบการเปิดรายวิชาและกำหนดผู้สอนให้เหมาะสมด้วย เช่น ในวิชาบังคับมีการสลับหรือหมุนเวียนผู้สอน ในวิชาเลือกให้กำหนดผู้สอนจากความเชี่ยวชาญและความสนใจของอาจารย์

- การกำกับ ติดตาม และตรวจสอบการจัดทำ มคอ.3

หลักสูตรฯ ได้ติดตามและตรวจสอบการจัดทำ มคอ.3 (รายละเอียดของรายวิชา) ของวิชาที่เปิดบรรยายในทุกภาคของปีการศึกษา โดยมีบันทึกแจ้งทวงถามไปยังผู้สอนทุกรายวิชาที่เปิดสอนเพื่อให้ส่ง มคอ.3 ตามกำหนด

- การกำกับกระบวนการเรียนการสอน

คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาฯ ร่วมกับคณะกรรมการประจำหลักสูตรฯ ได้ติดตามดูแลกระบวนการเรียนการสอนอย่างใกล้ชิด โดยมีฝ่ายเลขานุการโครงการบัณฑิตศึกษาช่วยประสานงานการจัดการเรียนการสอนในเรื่องต่างๆ

- การช่วยเหลือ กำกับ ติดตาม ในการทำวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระและการตีพิมพ์ผลงาน

หลักสูตรฯ มีการติดตามการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาอย่างใกล้ชิดโดยมีบันทึกเตือนกำหนดการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาชั้นปีสูง ปีการศึกษาละ 3 ครั้ง ได้แก่ ช่วงระยะเวลาการเสนอหัวข้อวิทยานิพนธ์ การสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ และการสอบร่างวิทยานิพนธ์ และหลักสูตรฯได้มีการประชุมปรึกษาหารือถึงปัญหาการทำวิทยานิพนธ์ล่าช้าของนักศึกษาทั้งในปีการศึกษาที่ผ่านมา เพื่อพยายามหาแนวทางการติดตามช่วยเหลือ เร่งรัด การทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาในปีการศึกษาปัจจุบันให้มีระยะเวลาพอเพียงในการเขียนวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพ

อย่างไรก็ตาม ก่อนที่หลักสูตรฯ จะกำหนดจัดการสัมมนาหัวข้อวิทยานิพนธ์นั้น หลักสูตรฯจะประชุมพูดคุยกับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ชั้นปีที่ 4 ร่วมกับอาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ประจำสาขาวิชาอย่างไม่เป็นทางการก่อน เพื่อสอบถามถึงความก้าวหน้าของโครงร่างวิทยานิพนธ์ หรือความเป็นไปได้ของหัวข้อหรือประเด็นในการศึกษาของนักศึกษารายที่เพิ่งเริ่มเตรียมหัวข้อวิทยานิพนธ์

นอกจากนี้หลักสูตรฯ มีการจัดสัมมนาวิทยานิพนธ์ทุกภาคการศึกษา (ภาค 1 เป็นการสัมมนาหัวข้อวิทยานิพนธ์และภาค 2 เป็นการสัมมนาความก้าวหน้าวิทยานิพนธ์) ซึ่งการสัมมนาดังกล่าวเป็นกิจกรรม

วิชาการที่จัดเพิ่มเติมจากการเรียนการสอนปกติ โดยนักศึกษาจะได้รับฟังความคิดเห็นจากอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกที่ได้รับเชิญมาร่วมให้ความเห็นวิจารณ์ต่อหัวข้อ/โครงร่างวิทยานิพนธ์นักศึกษา ตลอดจนได้รับฟังความคิดเห็นจากบรรดาคณาจารย์ในสาขาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยาของคณะฯ และจากเพื่อนๆ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่เข้าร่วมรับฟังและแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากกันและกัน

สำหรับการตีพิมพ์ผลงานมีหลายช่องทาง คณะฯ มีวารสารทางวิชาการของคณะฯ ที่อยู่ในฐาน TCI (ปัจจุบันอยู่ในฐาน TCI กลุ่มที่ 1) ที่รับพิจารณาผลงานที่มีคุณภาพของอาจารย์และนักศึกษาทั้งในและนอกคณะฯ หลักสูตรฯ ได้สนับสนุนให้นักศึกษาเข้าร่วมการเสนอผลงานในการสัมมนาเครือข่ายนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา ซึ่งจัดขึ้นเป็นประจำทุกปีและมีการหมุนเวียนการเป็นเจ้าภาพจัดการสัมมนาไปยังมหาวิทยาลัยต่างๆ ที่มีการเรียนการสอนด้านสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา ซึ่งบทความวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพจะได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ใน proceeding จากการสัมมนา

อนึ่ง ตั้งแต่ปีการศึกษา 2557 เป็นต้นไป มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้ออกระเบียบมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ และการค้นคว้าอิสระ พ.ศ.2558 ซึ่งระเบียบดังกล่าวมีสาระสำคัญคือ ให้นักศึกษาที่จะขอสอบวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ และการค้นคว้าอิสระ เพื่อสำเร็จการศึกษาตั้งแต่ภาค 2 ปีการศึกษา 2557 จะต้องได้รับการตรวจสอบการคัดลอกวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ และการค้นคว้าอิสระ โดยใช้โปรแกรมระบบบริหารจัดการวิทยานิพนธ์ที่ชื่อว่า “TU-e-thesis” ซึ่งหอสมุดแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ร่วมกับ NECTEC ได้พัฒนาโปรแกรมนี้ขึ้นมา ซึ่งจะเป็นการกำกับและป้องกันไม่ให้นักศึกษาคัดลอกวิทยานิพนธ์ฯ ซึ่งถือเป็นการละเมิดจริยธรรมที่ร้ายแรงในการทำวิจัย

นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยได้ออกข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2556 เรื่อง การประเมินความก้าวหน้าวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ เพื่อติดตามความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาอย่างใกล้ชิดและมีระบบในการประเมินอย่างชัดเจน โดยให้มีผลบังคับใช้สำหรับนักศึกษาที่ขึ้นทะเบียนตั้งแต่ปีการศึกษา 2557 เป็นต้นไป

การประเมินผู้เรียน

- การประเมินผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ

คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาฯ ร่วมกับคณะกรรมการประจำหลักสูตรฯ มีการประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาโดยอาศัยเกณฑ์มาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ คือ 1) คุณธรรมและจริยธรรม 2) ความรู้ 3) ทักษะทางปัญญา 4) ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ 5) ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข สื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยประเมินจากการที่นักศึกษานำเสนอผลงานและการมีส่วนร่วมในการอภิปรายในชั้นเรียน ในการเสวนาและสัมมนาระดับหลักสูตรฯ และระดับคณะฯ การมีจริยธรรมและความรู้ ระเบียบวิธีวิจัยในการเก็บข้อมูลภาคสนามทั้งในรายวิชาและวิทยานิพนธ์ รวมถึงการให้นักศึกษาได้สืบค้นข้อมูลเอกสารอ้างอิงและสิ่งพิมพ์ต่างๆ ทั้งนี้ในการประเมินผลจะประเมินโดยอาจารย์ผู้สอนในรายวิชานั้นๆ จะให้ข้อมูลป้อนกลับนักศึกษาเพื่อให้นักศึกษาทราบถึงจุดแข็งจุดอ่อนของตนเอง

- การตรวจสอบการประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษา

ผู้สอนถูกกำหนดให้ชี้แจงการตัดเกรด ในรายวิชาที่ให้เกรดไม่ปกติ

- การกำกับการประเมินการจัดการเรียนการสอน และประเมินหลักสูตร (มคอ.5 มคอ.6 และมคอ.7)

1. ผู้สอนต้องกำกับให้ผู้เรียนมีการประเมินผลการสอนของตนเอง
2. ผู้สอนมีการประเมินผลการจัดการเรียนการสอนของตนเอง
3. คณะฯ มีการติดตามให้อาจารย์ผู้สอนจัดทำ มคอ.5 (รายงานและผลการดำเนินรายวิชา) และอาจารย์ประจำหลักสูตรจัดทำ มคอ.7 (รายงานผลการดำเนินงานของหลักสูตร)

6. สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

6.1 การบริหารงบประมาณ

คณะได้รับจัดสรรงบประมาณแผ่นดินประจำปี ซึ่งแบ่งออกเป็นงบบุคลากรและงบดำเนินการ งบประมาณที่ได้รับในงบบุคลากร จะเป็นค่าใช้จ่ายในหมวดเงินเดือนและหมวดค่าจ้างประจำของ บุคลากรสายวิชาการ บุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ และลูกจ้างประจำ

สำหรับงบดำเนินการ คณะได้มีการบริหารงบประมาณในหมวดของค่าตอบแทน วัสดุ และวัสดุ เพื่อการจัดการเรียนการสอนเป็นสำคัญ เช่น การจ่ายค่าตอบแทนวิทยากรภายนอกที่คณะเชิญสอนใน หลักสูตรหรือในหัวข้อสำคัญ ๆ การบำรุงรักษาสำนักงาน ห้องจัดการเรียนการสอน ห้องคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

สำหรับงบประมาณรายได้หน่วยงาน (งบทพิเศษ) โครงการบัณฑิตศึกษาได้รับงบประมาณสนับสนุน ในงบเงินอุดหนุนเพื่อการบริหารจัดการเรียนการสอนในด้านการนำนักศึกษาออกศึกษาชุมชน การสัมมนา หัวข้อวิทยานิพนธ์ การจัดสัมมนาวิชาการ การจัดซื้อหนังสือสำหรับห้องอ่านหนังสือของโครงการฯ และ ด้านการบำรุงซ่อมแซมวัสดุอุปกรณ์และครุภัณฑ์สำหรับการเรียนการสอน เป็นต้น

6.2 ทรัพยากรการเรียนการสอนที่มีอยู่

6.2.1 ห้องอ่านหนังสือของโครงการบัณฑิตศึกษาที่มีหนังสือ ตำรา วารสาร และวิทยานิพนธ์ สาขาสังคมวิทยาและสาขามานุษยวิทยา ประมาณ 5,000 เล่ม

6.2.2 ห้องคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการเรียนการสอนและให้บริการนักศึกษา โดยมีเครื่องคอมพิวเตอร์ จำนวน 16 เครื่อง

6.2.3 ห้องพักนักศึกษาที่นักศึกษาสามารถใช้ทำกิจกรรมวิชาการทั้งในลักษณะกลุ่มและรายบุคคล

6.2.4 โสตทัศนูปกรณ์ต่างๆ ประจำห้องบรรยายและห้องประชุม ได้แก่ เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องขยายเสียงและไมโครโฟน เครื่องฉายแผ่นทึบ และเครื่อง LCD

6.2.5 หอสมุดของมหาวิทยาลัยที่มีหนังสือ ตำรา วารสาร วิทยานิพนธ์ และสิ่งพิมพ์อื่นๆ มากกว่า 500,000 เล่ม

อนึ่ง หอสมุดมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีหนังสือสังคมศาสตร์ภาษาต่างๆ ที่จัดว่าดีที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศไทยและหนังสือทุกเล่มสามารถใช้เป็นตำราลักษณะต่างๆ ในทางสาขามานุษยวิทยาได้ทั้งสิ้น

7. ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน (Key Performance Indicators)

ดัชนีบ่งชี้ผลการดำเนินงาน		ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	ปีที่ 5
1)	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ 80 มีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผน ติดตาม และทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร	✓	✓	✓	✓	✓
2)	มีรายละเอียดของหลักสูตรตามแบบ มคอ.2 ที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ	✓	✓	✓	✓	✓
3)	มีรายละเอียดของรายวิชาตามแบบ มคอ.3 อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา	✓	✓	✓	✓	✓
4)	จัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา ตามแบบ มคอ.5 ภายใน 30 วัน หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอนให้ครบทุกรายวิชา	✓	✓	✓	✓	✓
5)	จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.7 ภายใน 60 วันหลังสิ้นสุดปีการศึกษา	✓	✓	✓	✓	✓
6)	มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดใน มคอ.3 อย่างน้อยร้อยละ 25 ของรายวิชาที่เปิดสอนแต่ละปีการศึกษา	✓	✓	✓	✓	✓
7)	มีการพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือการประเมินผลการเรียนรู้ จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ.7 ปีที่แล้ว		✓	✓	✓	✓
8)	อาจารย์ใหม่ ทุกคนได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน	✓	✓	✓	✓	✓
9)	อาจารย์ประจำหลักสูตรทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	✓	✓	✓	✓	✓
10)	จำนวนบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน ได้รับการพัฒนาวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ต่อปี	✓	✓	✓	✓	✓
11)	ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาปีสุดท้าย/บัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตรเฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.5 จากคะแนนเต็ม 5.0			✓	✓	✓
12)	ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตใหม่เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.5 จากคะแนนเต็ม 5.0				✓	✓
	รวมตัวบ่งชี้ (ข้อ) ในแต่ละปี	9	10	11	12	12
	ตัวบ่งชี้บังคับ (ข้อที่)	1-5	1-5	1-5	1-5	1-5
	ตัวบ่งชี้ต้องผ่านรวม (ข้อ)	8	9	10	10	10

เกณฑ์ประเมิน : หลักสูตรได้มาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิฯ ต้องผ่านเกณฑ์ประเมินตัวบ่งชี้บังคับ (ตัวบ่งชี้ที่ 1-5) ต้องมีผลดำเนินการบรรลุตามเป้าหมาย และมีจำนวนตัวบ่งชี้ที่มีผลดำเนินการบรรลุเป้าหมาย ไม่น้อยกว่า 80% ของตัวบ่งชี้รวม โดยพิจารณาจากจำนวนตัวบ่งชี้บังคับและตัวบ่งชี้รวมในแต่ละปี

หมวดที่ 8 การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของหลักสูตร

1. การประเมินประสิทธิผลของการสอน

1.1 การประเมินกลยุทธ์การสอน

คณะจัดให้มีการประเมินรายวิชา ประเมินการสอนและประเมินผลสัมฤทธิ์ของแต่ละรายวิชา โดยคณะกรรมการบริหารหลักสูตรจะพิจารณาโดยเปรียบเทียบกับ รายละเอียดหลักสูตร และรายวิชา

1.2 การประเมินทักษะของอาจารย์ในการใช้แผนกลยุทธ์การสอน

1.2.1 ผู้เรียนประเมินการสอนของอาจารย์ทุกคน เมื่อสิ้นสุดรายวิชา และส่งตรงต่อคณะโดยใช้แบบประเมินการสอนตามที่กำหนด ทั้งนี้ แบบประเมินการสอนมีการประเมินอาจารย์ผู้สอนในด้านต่างๆ ดังนี้

ก) การเตรียมสอน ได้แก่ การอธิบายและแจกประมวลการสอนรายวิชาตั้งแต่เริ่มสอน การแนะนำเอกสาร หนังสือ ตำราที่ต้องใช้อ่าน เป็นต้น

ข) เนื้อหาการสอน ได้แก่ ขอบเขตเนื้อหาวิชา ความมีสาระเพิ่มพูนความรู้ในสาขาวิชา การสอนตามประมวลการสอนรายวิชา เป็นต้น

ค) ด้านตัวอาจารย์ผู้สอน ได้แก่ ความสามารถในการถ่ายทอดเนื้อหาวิชา การชี้แนะความรู้ การกระตุ้นให้นักศึกษาคิดด้วยตนเอง การเปิดโอกาสและส่งเสริมนักศึกษาให้ซักถาม และตั้งประเด็นอภิปรายในชั้นเรียน การมอบหมายงานที่ส่งเสริมการค้นคว้าด้วยตัวนักศึกษาเอง ผู้สอนมาสอนตรงเวลา และมาสม่ำเสมอ เป็นต้น

1.2.2 ผลการประเมิน (feedback) ส่งตรงต่ออาจารย์และผู้อำนวยการบัณฑิตศึกษาของคณะฯ เพื่อปรับปรุงต่อไป

1.2.3 คณะรวบรวมผลการประเมินที่เป็นความต้องการในการปรับปรุงทักษะการสอนและวางแผนการพัฒนาให้สอดคล้องและ/หรือปรับปรุงกลยุทธ์การสอนให้เหมาะสมกับรายวิชา และสถานการณ์ของคณะ

2. การประเมินหลักสูตรในภาพรวม

2.1 โดยนักศึกษาและบัณฑิต

2.1.1 แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินหลักสูตรที่ประกอบด้วยตัวแทนสาขาวิชา ตัวแทนผู้เรียนปัจจุบัน

2.1.2 คณะกรรมการฯ วางแผนการประเมินหลักสูตรอย่างเป็นระบบ

2.1.3 ดำเนินการสำรวจข้อมูลเพื่อประกอบการประเมินหลักสูตรจากผู้เรียนปัจจุบันทุกชั้นปีและจากผู้สำเร็จการศึกษาที่ผ่านการศึกษาในหลักสูตร

2.2 โดยผู้ทรงคุณวุฒิ และ/หรือจากผู้ประเมินภายนอก

คณะกรรมการประเมินหลักสูตร ทำการวิเคราะห์และประเมินหลักสูตรในภาพรวมและใช้ข้อมูลย้อนกลับของผู้เรียน ผู้สำเร็จการศึกษา ผู้ใช้บัณฑิต เพื่อประกอบการประเมิน

2.3 โดยผู้ใช้บัณฑิต และ/หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ

ติดตามบัณฑิตใหม่โดยสำรวจข้อมูลจากนายจ้าง และ/หรือผู้บังคับบัญชา โดยแบบสอบถาม และการสัมภาษณ์

3. การประเมินผลการดำเนินงานตามรายละเอียดหลักสูตร

เป็นไปตามการประเมินคุณภาพหลักสูตรตามหลักเกณฑ์ของ สกอ.

4. การทบทวนผลการประเมินและวางแผนปรับปรุง

4.1 ประชุมอาจารย์ประจำหลักสูตรเพื่อพิจารณาทบทวนผลการดำเนินการหลักสูตร

4.2 คณะกรรมการประเมินหลักสูตรของคณะจัดทำรายงานการประเมินผล และเสนอประเด็นที่จำเป็นในการปรับปรุงหลักสูตร

4.3 จัดประชุม สัมมนาเพื่อการปรับปรุงหลักสูตร

4.4 เชิญผู้ทรงคุณวุฒิอ่านหลักสูตรและให้ข้อเสนอแนะ